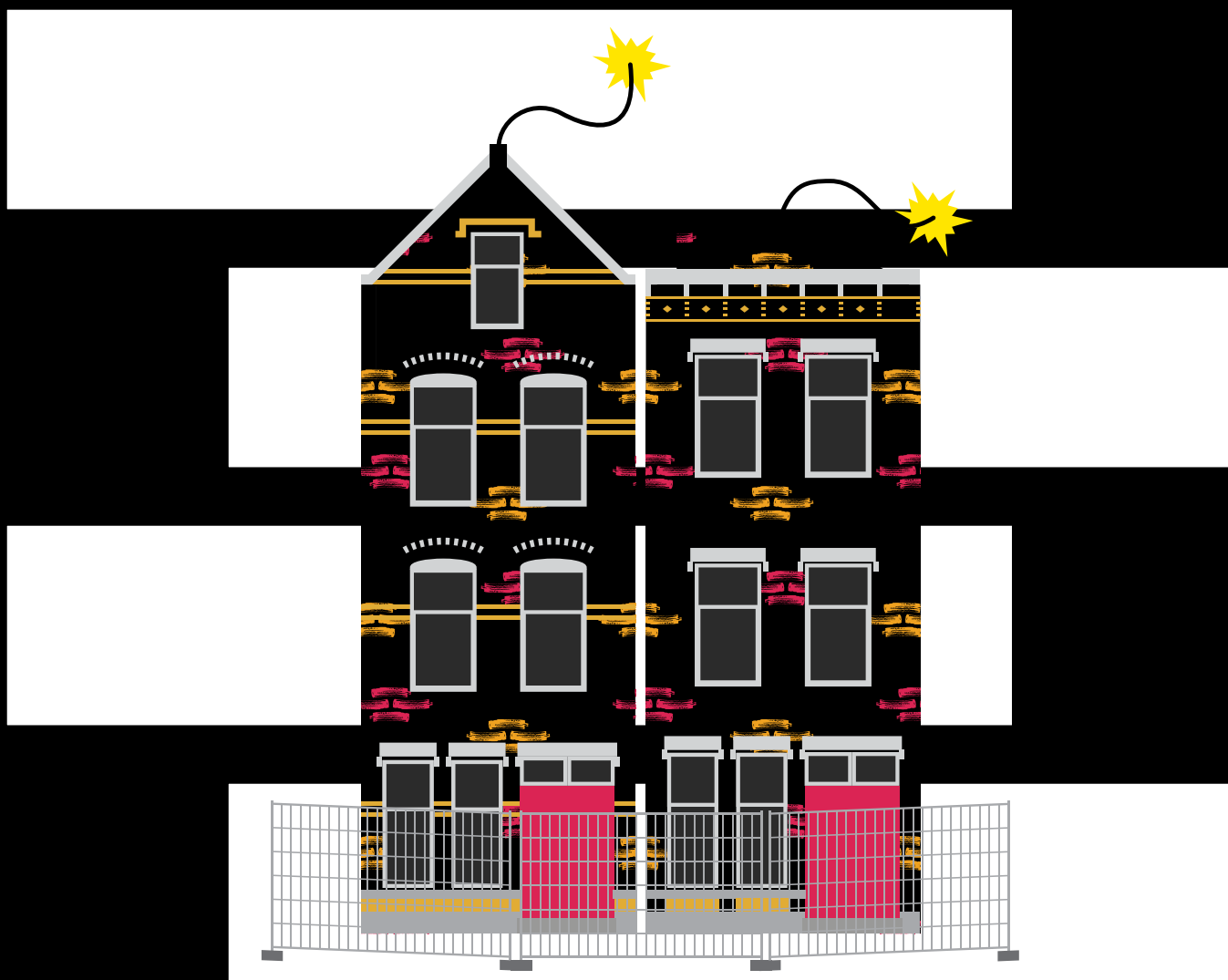

ZWARTBOEK

VERKLARINGEN POLITIEGEWELD
#WOONOPSTAND 17 OKTOBER
ROTTERDAM

INTRODUCTIE

Naar aanleiding van het politieoptreden tijdens de Woonopstand op 17 oktober 2021 hebben veel demonstranten hun verhaal met ons gedeeld. Wij hebben als organisatie geprobeerd inzicht te krijgen in het verloop van de dag en het optreden van de politie. De verklaringen beslaan verschillende momenten van de dag en komen van demonstranten die zich zowel voor, midden als achterin de mars bevonden.

Woonopstand betreurt het absurde, verwerpelijke en gewelddadige politieoptreden dat veel demonstranten emotioneel en fysiek heeft geraakt. In Nederland staan woonrecht en demonstratierecht ernstig onder druk. Agenten, stillen en ME hebben tijdens de demonstratie zwaar geweld gebruikt, en groepen demonstranten zijn van tevoren en tijdens de demonstratie geprofileerd en uitgesloten. Dit lezen we ook duidelijk terug in de verklaringen die demonstranten met ons hebben gedeeld.

Wij proberen nu nazorg te verlenen aan de slachtoffers wiens rechten zijn geschonden en wensen de demonstranten die lichamelijk letsel of emotionele schade hebben opgelopen veel sterkte toe. We hopen dat mensen zich niet laten afschrikken om in de toekomst van hun demonstratierecht gebruik te maken. Helaas constateren we dat dit nu wel het geval is. Een aantal demonstranten geven in hun verklaring aan dat zij een volgende keer niet meer mee zullen lopen. Met dit zwartboek willen we dat het persoonlijke leed dat demonstranten is aangedaan gezien en erkend wordt en dat dit politiegeweld niet onder het tapijt wordt geveegd.

Wij verwachten dat de overheid hier lessen uit trekt voor de toekomst en dat bestuurders hun verantwoordelijkheid nemen voor de gevolgen van dit politieoptreden. Op 2 november hebben wij ook een statement gepubliceerd waarin wij onafhankelijk extern onderzoek eisen naar het excessieve en gewelddadige politieoptreden tijdens de demonstratie.

Voordat je begint met lezen, willen we je graag waarschuwen. Veel van de verhalen vertellen gedetailleerd over ernstig politiegeweld en kunnen daarom als schokkend worden ervaren. Om de privacy van alle demonstranten te beschermen zijn hun verklaringen geanonimiseerd.

Mocht u vragen hebben naar aanleiding van deze verhalen en ons statement dan zijn we te bereiken via woonopstand@disroot.org

Organisatie Woonopstand
Publicatiedatum 2 november 2021

De #WOONOPSTAND is een brede coalitie van (woon-) strijdbewegingen, actiegroepen en organisaties die samenwerken om het woonbeleid radicaal te veranderen en heeft hiervoor 9 concrete eisen geformuleerd. De Woonopstand wordt gesteund door meer dan 160 organisaties.

Kijk voor meer informatie op www.woonopstand.nl

VERKLARING #1

Ik ben gehandicapt, loop daarom met een stok dus het was sowieso een uitdaging voor mij.

Het hele incident vond ik beangstigend. Zeker omdat de brug aan 2 kanten werd afgezet. **Ben een paar keer behoorlijk in paniek geweest** omdat ik voor mijzelf de hele tijd moest bedenken waar ik naar toe zou moeten gaan als er bv een groep ging hollen.

Daarnaast heb ik **bewust afstand gehouden van de politie omdat ik een wandelstok bij mij heb en dat ze die misschien als wapen zouden zien.** Gelukkig ben ik snel doorgelopen. Een van den mensen uit ons groepje niet. Die sloot later bij ons aan en wilde mij laten voelen wat de politie deed. Hij deed dat door mij te duwen. Nu sta ik niet stevig op mijn benen, schrok ervan en heb heel direct verbaal gereageerd maar wel met de woorden dat hij van mij af moest blijven en dat ik hem de volgende keer daadwerkelijk zorgaanbieders slaan.

Niet een goede reactie zeker niet omdat ik eenparig tellen later precies hetzelfde deed bij iemand anders. M.a.w. er is onrust en onveiligheid gezaaid.

Ik vond de voorbereiding er goed uit zien. Maar misschien is het wel een idee om degene die komen in een groep te melden dat ze onderling goede afspraken maken in geval van een incident.

Rest mij te melden dat ik nu nog last heb van emoties. Maandag was een zeer emotionele dag. Ik ga dit soort evenementen niet meer bezoeken.

VERKLARING #2

Ik stond samen met mijn moeder in de groep die vast werd gezet op de Erasmusbrug. Wij voelden ons zeer onveilig. Ik vroeg aan een agent of we erlangs mochten, maar nee. Na een korte tijd daar te hebben gestaan ging het fout.

Ik kreeg een duw van politie in mijn rug en kon verdere klappen ontwijken door weg te rennen. Dit hebben wij nog nooit meegemaakt bij een demonstratie.

Bij de tocht vanaf park richting brug werden we al gevolgd door politiebusjes en bij de brug aangekomen kwam er steeds meer politie bij. De sfeer onder de demonstranten was prettig, totdat de politie (uitgerust met stokken en helmen) steeds meer naast ons gingen lopen en daarna ons insloot. Het was duidelijk de schuld van politie dat het zo uit de hand liep. De hele demonstratie werd op die manier verpest. Ik heb een klacht ingediend bij zowel politie als burgemeester Aboutaleb. De klacht wordt nu verder afgehandeld door de politie.

Jullie top georganiseerd alles en succes! Wij zijn er in Den Haag weer bij en laten ons niet afschrikken.

VERKLARING #3

Ik ben in Amsterdam naar het Woonprotest gegaan, daar was het protest zelf rustig verlopen. **De enige plek waar onrust was, was bij de kraak.** Vandaar dat het mij logisch leek dat dat in Rotterdam hetzelfde zou zijn. Als er onrust zou zijn, zou die te vermijden zijn.

Ik besloot naar Rotterdam te gaan en mijn 7-jarige zoon mee te nemen. Hij had een bordje gemaakt en het leek me een mooie manier om te laten zien dat je **als burger recht heb om aan te geven als je het ergens niet mee eens bent.** Dat wij zelf een huis hebben betekent niet dat je niet op kan komen voor de rechten een ander. Al met al een leerbaar moment.

Hij vond het bijzonder spannend in het park. Zo veel mensen, weinig andere kinderen. Veel politie. Vooral dat vond hij raar, ik begon er niet over, dat deed hij zelf. We liepen wat rondjes door het park en kwamen daarbij twee agenten tegen. De jongedame lachte super lief naar hem en probeerde hem met een opmerking op z'n gemak te stellen. Werkte redelijk. Ook het spelen op het terrein hielp daarbij.

Op een gegeven moment begon de tocht, tegen die tijd vond hij het zowaar gezellig. Niet meer zo saai stil staan in dat park. We kwamen langs de plek waar we de stad in waren gekomen, dat was leuk, want herkenbaar. We kwamen op de Erasmusbrug aan lopen, dat was cool, want enorm. Er stond een band. Al met al was de sfeer top.

Toen we de brug op liepen, **begonnen er al ME-bussen mee te rijden. Beetje gek,** maar ik dacht; ze zullen ook aan de andere kant van de brug moeten geraken. **Op 2/3 van de brug stond het opeens stil en stonden we tussen de politie- en ME-bussen.** Het was niet duidelijk waarom de stoet stil stond, dus we liepen tussen alle bussen door. **Daar troffen we het zwarte blok, omsingeld door politie aan.** Het was misschien naïef maar ik dacht dat ze misschien nog zouden besluiten om iedereen gewoon door te laten lopen. Er was immers niks

Ondertussen werd **de sfeer steeds iets grimmiger.** Ik ben superblij dat iedereen uit solidariteit bleef staan. De politie was er niet zo blij over en er gingen steeds meer stillen om iedereen heen staan. **De 'gewone' agenten keken allemaal heel ernstig en het leek alsof ze geen enkele controle hadden en daar niet blij mee waren.** Nou heb ik inmiddels wel geleerd dat als de politie niet blij is, ze raar gaan doen. Op een gegeven moment vertrouwde ik de politie niet meer. Dat mijn kind daar tussen stond, het zou ze geen reet uit maken. En dat terwijl **een demonstratie gefaciliteerd moet worden door de politie, niet opgebroken of in/uit elkaar geslagen.**

Ik besloot dat het tijd werd om weg te gaan uit de demonstratie. Wij gingen naar het opstapje naar de trambaan en wilden we gaan, staat er opeens een agent voor onze neus. **We moesten terug, mochten de demonstratie niet uit.** Terwijl dat hij dat zei keek hij langs ons heen met een bezorgde blik. Toen was het helemaal klaar voor mij, ik riep fel in zijn gezicht: KIJK NU NAAR BENEDEN, beetje verward deed hij dat. Toen liet hij ons door. Wij zijn vervolgens langs al die ellende gelopen richting waar we geparkeerd waren. Daar hoorde je **de honden blaffen in de auto's, zag je agenten met wapenstokken, het hele rataplan.**

Ik mocht vervolgens aan mijn zoontje uit gaan leggen waarom de politie zo deed. Mijn hart klopte al in mijn keel, ik kwam amper uit mijn woorden. Ik heb vast niet het juiste gezegd. Ik wilde de waarheid vertellen, maar voorkomen dat mijn zoon bang zou worden voor de politie. Hoe de politie écht is, wilde ik het niet op 7-jarige leeftijd al met hem over hebben. Dankzij de politie Rotterdam ontkwam ik er niet helemaal aan om een tipje van de sluier te lichten.

Ik baalde dat ik hem mee had genomen, voelde me een falende moeder. Hadden we ons eerder terug moeten trekken? Had ik het verder van tevoren aan moeten zien komen? Had ik hem überhaupt niet mee moeten nemen? We zijn nu een paar dagen verder, ik ben wat rustiger, mijn zoon lijkt er goed mee om te kunnen gaan. Ik ben weer een illusie armer. Bedankt politie Rotterdam!

VERKLARING #4

Ik was bij de demonstratie vorige week zondag met een vriend van me. We zijn het eens met de krakers/ anarchistische blok en er waren een aantal bekenden van me die met ze meeliepen/ zwart aan hadden. We hadden zelf geen zwart aan en in het Afrikaanderpark hebben we hallo gezegd tegen de bekenden. Ze vroegen of we mee wilden lopen met het blok en ik zei dat we wel in de buurt zouden blijven maar niet per se er midden in wilden.

We zagen al heel snel dat er ongelooflijk veel undercover politie aanwezig was. Verschillende groepjes van 5-6 mannen die oortjes in hadden en meeliepen met de demonstratie. Ze hadden vaak hoodies aan of lang haar. Ze hadden vaak ook maskers. Op een gegeven moment vroegen we ons af of er hier iets mee moesten maar we wisten niet zo goed wat. We voelden ons niet op ons gemak erdoor, mede omdat we hadden gehoord dat er in het park al twee demonstranten waren gearresteerd doordat ze undercover politie hadden aangewezen of zoiets. Een aantal andere mensen uit black block zagen ook een groepje stillen en begon te roepen dat de stillen uit de demo moesten. Er was een kleine confrontatie waarin de agenten zeiden “het gaat jullie niks aan waar wij lopen”. Wij liepen snel door.

Toen we bij de Erasmusbrug aankwamen liepen we eigenlijk een beetje aan de achterkant van de black block. **Er waren nog steeds undercover agenten en ineens ook veel ME in riot gear met hun helmen in hun handen die de brug op liepen aan de zijkant. Het voelde heel onwennig dat die er ineens allemaal waren, want het was een vreedzame demonstratie. Er gebeurden alleen maar wat er van te voren afgesproken was: een rustige mars.**

Een van de mensen die ik een beetje ken uit de black block kwam naar mij en de vriend van me die er ook was toe en zei **“als jullie een masker hebben zou ik die wel op doen, want we worden gefilmd”**. Hij zei ook dat als we geen masker hadden dat hij er dan een extra had, maar we waren met de trein gekomen en hadden allebei een masker bij ons. Die deden we vervolgens op.

Iets verder op de brug begonnen de ME ineens tussen de demonstranten te lopen. Ik hoorde er twee overleggen of ze “het gingen afsluiten” net voor of net achter waar ik en mijn vriend stonden. Ze besloten ons mee te nemen in de cirkel die ze aan het creëren waren. Ik had door wat er gebeurde en trok mijn vriend mee naar achter de politieagenten net voor ze schouder aan schouder gingen staan. Ze lieten ons erdoor, ik vermoed dat dit 100% te maken had met het feit dat we geen zwart aan hadden.

Vervolgens werd het heel verwarrend wat er aan de hand was. De groep was ogenschijnlijk op vooroordelen geïsoleerd van de rest van de demonstratie. Agenten zeiden dat als mensen erlangs wilden dat dit dan mocht, en moedigden mensen aan om door te lopen. Dit was echter totaal onpraktisch, en gelukkig deden anderen dit ook niet maar bleven solidair met de vastgehouden mensen.

Het leek echt INEENS dat vele agenten op de groep die omcirkeld was in ging slaan met wapenstokken. Het was een volledig rustige, sfeer - tot de riot gear cops in actie kwamen - en het slaan leek vanuit waar ik stond van het ene op het andere moment, zonder aanleiding, te beginnen. Het was ENORM agressief. De cirkel werd daarna kleiner. We schrokken natuurlijk. Ik zag een man met bloed over zijn hele gezicht en hoorde van mensen om me heen dat ze op verschillende plekken geraakt waren. In hun gezicht, op hun been, op hun rug.

Het uur hierna is een beetje een wirwar van verschillende dingen die er gebeurden. Het viel me op dat er VEEL agenten waren, en dat er ook nog steeds undercover politie tussen de demonstranten liepen. Ik durfde hier tegen niemand een punt van te maken.

Dit is wat ik me nu kan herinneren. Er waren nog meer momenten dat politie op mensen in ging slaan. Ik zag op een gegeven moment weer best wat riot gear cops aankomen en zei tegen degene met wie ik was dat ik weg wilde. We liepen toen verder af van waar de groep vast werd gehouden (nu aan de andere kant van het tramspoor) en snel daarna kwam de menigte achter ons aan - ik neem aan dat er toen weer geslagen werd op basis van de geluiden die ik toen hoorde.

VERKLARING #5

Ik stond in het zwarte blok toen wij werden ingesloten. Op dat moment had ik nog geen klappen gehad. Ik merkte om mij heen dat mensen best wel in paniek raakte.

Op het moment dat het huisje naar binnen werd gereden ben ik mijn vriendin kwijtgeraakt, gelukkig is zij met haar vader veilig weg gekomen. Ik zag een meisje voor mij staan die enorm in paniek was. Vanaf dit moment kreeg ik ook klappen. Ik greep het meisje vast en vertelde wie ik was en dat we veilig weg zouden komen, zij kon van paniek niet praten. Tijdens het weglopen heb ik een gerichte klap op mijn knie gekregen, hier heb ik ook een beste wond van. Toen ik haar de groep uit wilde krijgen haalde een agent naar haar uit, ik greep haar vast en ving de klap op, helaas met mijn buik.

Na ongeveer 5 minuten van de ene naar de andere kant te zijn gerend met haar en klappen te hebben gekregen heb ik de hoop opgegeven om haar te weer bij haar vrienden te krijgen.

Na enige tijd met haar te hebben gepraat is ze weer rustig geworden en kon ze weer zonder paniek in haar stem praten. We zijn samen met flink geweld in de tram gezet.

Hier was nog maar 1 zitplek vrij, deze heb ik aan haar gegeven terwijl ik naast haar stond. Ik heb meerdere malen een duw in mijn rug gekregen om door te lopen. Dit deed ik niet, ik had haar immers beloofd samen te blijven. Hiervoor heb ik een relatief lichte klap op mijn kuit gekregen. Gelukkig mocht ik blijven staan.

We zijn samen veilig de tram uit gekomen en ze is daar met vrienden naar huis gegaan.

Dit was voor mij de eerste keer meelopen in het zwarte blok.

VERKLARING #6

Al bij het betreden van de Erasmusbrug was duidelijk dat de politie uit was op insluiting. Ik liep met vrienden ongeveer midden in de stoet en bij het begin van de brug probeerden ME-busjes de weg te versmallen. We liepen op de middenrailing omdat de weg versperd was maar zagen het nog luchtig in. De ME-busjes kwamen erg dichtbij en reden door ook als er al iemand liep, dat voelde al gek. We draaiden muziek op een boxje (Our House, Burning down the House etc.) toen we opeens midden op de brug zagen dat er een stilstand was. Er werd omgeroepen om er langs te gaan en dat deden we, tot we zagen dat de politie een groep mededemonstranten had ingesloten. Een jongen zei tegen mijn vriendin "Als we nu doorlopen slaan ze deze mensen in elkaar, we moeten blijven staan" dus dat deden we. Ik kon niet echt goed zien wat er achter de muur aan politiemensen gebeurde.

Plots leek het alsof de politie naar buiten begon te duwen, en de paniek begon erger te worden ook bij de omstanders zoals wij. Er kwamen wat mensen uit de omcirkelde groep en een meisje van buitenaf begon om zich heen te roepen naar water om een jongen te helpen die een rood gezicht met wonden had. Toen kwamen de politiepaarden vanaf het einde van de brug en was er weer een 'push' van de politie waardoor ik met een vriendin hard ben weggerend uit angst, mensen leken hier wel wat over elkaar heen te vallen. Het voelde als een valkuil, alsof de politie met deze acties ook de demonstranten die uit solidariteit waren blijven staan bij de binnenste groep wilde betrekken. Ik weet nog dat ik beslist buiten de busjes van de politie wilde staan omdat ik dacht dat ze met de busjes en paarden nogmaals zouden pushen en zo alle demonstranten op de brug konden krijgen om ze te slaan en te arresteren.

Ik heb geluk gehad dat ik geen slachtoffer ben geworden en heb het erg te doen met de omcirkelden, maar ik ben zondagavond en maandag nog erg van slag geweest van de opjaging en het zien van enkele bebloede en huilende gezichten van demonstranten en mijn boosheid naar het onterechte geweld, wat op allerlei fronten voorbedacht en onverdiend voelde. Ik hoop dat onze getuigenissen iets bijdragen...

VERKLARING #7

Op 17 oktober was ik als wijkbewoner, demonstrant en fotograaf aanwezig in het Afrikaanderpark, tijdens de Woonopstand. Zo'n vijf minuten na aankomst werd ik vlakbij het podium aangesproken door twee agenten in uniform.

“U wordt al een tijdje in de gaten gehouden door ons en onze collega's, wilt u even meelopen?”, was de korte mededeling.

Aan de zijkant van het podium gaven aan “te willen weten met wie ze maken hadden”. Dit omdat mijn gedrag naar hun oordeel “opvallend” zou zijn geweest.

Daarnaast, gaven ze aan, dat er zakkenrollers actief zouden zijn in het Afrikaanderpark. Ik werd “vriendelijk” verzocht mijn ID te laten zien.

Meteen had ik een hoop vragen, beschuldigden zij mij nu van zakkenrollen? Wat had ik precies gedaan? “U heeft vanaf de zijkant van het podium een foto gemaakt, om de hoek gekeken en bent vervolgens met een boog om een groep mensen gelopen.”

Ik was met stomheid geslagen. Werd ik hiervoor in de gaten gehouden? Moet ik deze intimiderende controle zomaar ondergaan? Ik was pas vijf minuten aanwezig in het Afrikaanderpark. Om goed zicht te krijgen op de vele duizenden demonstranten ben ik inderdaad bij het podium gaan staan. Daar heb ik vervolgens vanaf verschillende standpunten gefotografeerd. En ja, dan loop en kijk je rond...

De demonstratie verliep op dat moment strijdbaar, gemotiveerd en vreedzaam. Van een directe aanleiding voor deze controle was absoluut geen sprake. Sterker nog, het feit dat ik verzocht werd mij te identificeren tijdens het uitoefenen van mijn recht van betoging en professie heb ik ervaren als intimiderend. En dat omdat mijn aanwezigheid “opviel”. Al met al, onvoldoende gegronde redenen om mijn ID te laten zien en een controle te ondergaan.

Toen ik om meer duidelijkheid vroeg werden we al snel omsingeld door meerdere collega's in uniform. Ik moest het “allemaal niet zo persoonlijk nemen” werd mij verteld, terwijl ik zag hoe andere fotografen vanaf dezelfde plek hun werk konden blijven doen.

Ik heb uiteindelijk mijn ID laten scannen door deze agenten, om de situatie niet te laten escaleren of meegenomen te worden. Ik vond ze namelijk vrij gespannen overkomen. Deze identiteitscontrole is ten onrechte uitgevoerd, gebaseerd op uiterlijk en/of voorkomen. Ik ben een persoon van kleur.

VERKLARING #8

Aankomst:

Wandelend vanaf de Erasmusbrug naar het Afrikaanderpark viel weinig op. Goed, er waren twaalf ruiters van de bereden politie onderweg, maar dat is niet vreemd als begeleiding van het protest. Bij aankomst bij het Afrikaanderpark, 13:15, werd dat positieve beeld in één keer 180 graden gedraaid. De hoeveelheid politie was meer dan genoeg om een groep voetballiefhebbers te begeleiden van het station naar het stadion. Van het Woonprotest in het Westerpark te Amsterdam kan ik mij geen agenten herinneren.

Afrikaanderpark:

In het park was de sfeer gemoedelijk. De politie vroeg enkele jongeren naar hun identiteitsbewijs. Ik heb niet gezien of daar een aanleiding voor was. Ik vond het wel toevallig dat dat gebeurde vlak voor de groep van de kraakbeweging. De krakers/anarchisten hadden zich wat achteraf opgesteld achter hun spandoeken. Dat was niet anders dan de andere politieke partijen deden.

Erasmusbrug:

Toen de demonstratie zich opstelde ging ik naar de Erasmusbrug om daar een goede plek te hebben voor het maken van foto's. Voor de stoet uit kwamen agenten op de motor en fiets. De sfeer bij de demonstranten zat er goed in en het was gezellig. Ook uit de groep krakers kwam geen onvertogen woord toen ze mij passeerden. Wat opviel dat vlak na de krakers een groep agenten kwam in volle wapenuitrusting. Een beetje vreemd om die op de brug te hebben als er niks aan de hand is. Dat je ze in de buurt hebt, is gezien de poging tot kraken in Amsterdam logisch, maar je houdt ze buiten beeld. Vervolgens kwamen er ook nog drie donkere politiebusjes half over de stoep en fietspad rijden. Even later stond de stoet stil. Ik ben naar voren gegaan, want ik had al zo'n vermoeden waar het probleem kon ontstaan. Ik heb niet gezien wat er was gebeurd op twee mensen na die licht geraakt waren. Niks ernstigs, maar wel op het hoofd geraakt.

Op naar huis:

De stoet stond vast, het licht werd minder, dus de kans op mooie foto's was voorbij. Ik had de auto onder de Erasmusbrug geparkeerd. Doordat ik net aan de verkeerde kant van de brug stond moest ik even omlopen. Onderaan de brug begeleidde twee agenten twee mensen. De een had een flinke bloedneus en de ander een forse hoofdwond.

Achteraf:

Kortom, een goede protestmiddag met een buitensporig politie optreden. Achteraf op YouTube gezien hoe de politie in burger ingreep. Dat sloeg nergens op. Ik heb ooit foto's gemaakt bij een Pegida demonstratie in Amsterdam. Van die demonstratie kwam niet veel want er was drie-maal zoveel antifa op de been. Ook daar was veel politie aanwezig. Echter de agenten in burger wisten exact hoe ze de wolven van de schapen moesten scheiden. Geweldloos werden daar de potentiële probleemgevallen uit de groep gehaald. Kortom... de politie van Rotterdam had z'n huiswerk niet gedaan.

VERKLARING #9

Ik was dus op de Woonopstand in Rotterdam en was met wat vrienden/kameraden gegaan, toen we verzamelden zagen we al vrij veel politie en ME-busjes. De ME-busjes reden langs de demo en we werden gefilmd en opgenomen, ik zag onder anderen een busje met een politie-agent die een camera en een microfoon op het dak had. Ik was vrij vooraan de mars en kreeg toen op een moment te horen dat ze het anarchoblok probeerde af te splitsen enz. Toen gingen we meer in de richting van de brug en zagen we de politie met paarden op hun af komen. Volgens hoorde ik dat we de brug gingen blokkeren uit solidariteit en ik was erheen gegaan. Ze hadden toen al een deel van het anarchoblok weggehaald en blokkeerde wat we konden zien. Daarna heeft de politie meerdere charges gedaan, het was erg stressvol en verwarrend, om je heen zie je mensen geslagen worden met een wapenstok of wegrekken.

Tussen de charges door zaten ze ook tegen ons op te duwen. Een van de charges was ook toen mensen aan het zitten waren, volgens mij konden deels van de mensen ook niet op tijd wegkomen. Een van de mensen waarmee ik naar de demo ging die meer vooraan was was net niet geraakt. Op het einde heeft de organisatie ons en de me uit elkaar gehaald, de me deed elke keer minder stappen terug dan wij deden en toen we verder gingen liepen er nog steeds best wel wat agenten in burger tussen ons. Excuses als dit een beetje vaag en chaotisch was, het was voor mij erg verwarrend en pas na de demo heb ik een wat beter beeld gekregen van wat er precies gebeurde. Het was vrij onverwacht voor mij, ik had wel enigszins verwacht dat er iets ging gebeuren maar niet zo veel. Ik denk er nog steeds heel erg veel aan en ben er ook nog vrij boos om.

Met strijdlustige groet, ik blijf het liefst anoniem

PS: Ik vond het wel heel goed dat we solidair bleven en het niet gewoon pikten

VERKLARING #10

Mijn ervaringen komen overeen met de ervaringen die ik op sociale media gedeeld heb zien worden: de politie communiceerde niet of slecht, gebruikte buitensporig geweld, ik heb niets gemerkt van proberen tot de-escalatie.

VERKLARING #11

Allereerst dank voor jullie statement over het politiegeweld tijdens de Woonopstand en de nazorg voor directe slachtoffers. **Het is inmiddels drie dagen geleden en ik voel me nog steeds erg aangedaan** door het voorval op de Erasmusbrug. **Ik zat in het deel van de stoet net achter de groep die werd ingesloten.** Hier volgt mijn ervaring:

Ik heb alleen aan de demonstratie deelgenomen. Ik had mijn hond bij me, omdat ik na de demonstratie door moest naar mijn ouders. Ik had haar na het inspirerende programma op het Afrikaanderplein in een boodschappentas gedaan en over mijn schouder heen gedragen tijdens de mars.

Tijdens de mars raakte ik aan de praat met mensen met uiteenlopende achtergronden. Een jongeman die leek te horen bij een groter gezelschap stelde wat vragen over de Rotterdamwet n.a.v. mijn bordje. De gesprekken waren erg boeiend en verbindend.

Ook automobilisten en passagiers in voorbijgaande trams drukten hun steun uit zowel verbaal als met hun lichaamstaal. Al met al was de sfeer goed tot het moment dat we het laatste deel van de Erasmusbrug bereikten.

Er was een opstopping. Wat politiebusjes leken onhandig geparkeerd te staan/onze route te versperren. Ik ging er vanuit dat ze het verkeer in goede banen probeerden te leiden om de veiligheid te bevorderen. Ik hoorde iemand zeggen dat er misschien een bottleneck was ontstaan en ging er nogmaals vanuit dat de politie ons probeerde te begeleiden om zo de doorstroming te bevorderen.

Een politiebusje achter ons gaf ons de instructie "Doorlopen (over het fietspad) zodat u kunt gebruikmaken van uw demonstratierecht". Zijn toon waarmee hij "demonstratierecht" uitsprak klonk wat neerbuigend/sarcastisch, waardoor een aantal omstanders verbaasd keken en moesten lachen. Tegelijkertijd merkte ik en andere omstanders hardop dat we niet konden doorlopen vanwege de opstopping/menigte. Er was verwarring. Wat alleen maar toenam toen ik de ingesloten groep waarnam. Kort daarna zag ik ook een man met een bebloed gezicht. Inmiddels stond ik op het fietspad en vroeg ik aan de eerste rij mensen die langs de politieagenten stonden die groep hadden ingesloten wat de aanleiding was geweest. In mijn naïviteit ging ik er op dat moment nog vanuit dat er een concrete aanleiding was geweest die deze reactie vanuit de politie had veroorzaakt. Een vrouw riep dat er helemaal geen aanleiding was geweest. En vanaf dat moment voegde ik mij toe bij mijn mededemonstranten die herhaaldelijk de politie aanspraken, leuzen riepen om de groep van zo'n vijftig mensen vrij te laten, dat we vreedzaam waren en dat dit niet gerechtvaardigd was. Ik voelde me erg verontwaardigd richting de politie en bezorgd om de ingesloten mensen.

Een groep politieagenten in deels burgerkledij liep door onze groep heen, het fietspad op, keek verschillende kanten op, waarvan 1 agent een duimpje opstak naar een fietser (oudere man) die met grote speaker met muziek rondom de brug heen fietste. **Ik voelde me erg onprettig en onveilig in de aanwezigheid van deze groep agenten die zich door de demonstranten heen bewoog. Iemand zei dat ze ons probeerden te intimideren.**

Ik geloof dat ik uiteindelijk een uur nog leuzen bleef roepen en uit solidariteit niet door wilde lopen, weg van de ingesloten jongelui. Uiteindelijk werden ze de tram in begeleid. Een van de demonstranten gaf aan dat de ME hoogstwaarschijnlijk weer geweld zou gebruiken (die zich opmaakten om te chargeren) en dat dit een goed moment zou zijn om te vertrekken als er mensen waren die dat risico niet wilden aangaan. Ik wou mijn hond die chaos graag besparen. Dus liep ik de brug af, zag wat kennissen die ik kort aansprak, waarvan 1 kennis mij beet greep (om me veilig te stellen) toen de ME onze kant op begon te rennen.

Het hele tafereel was erg onwerkelijk en zeker in de wetenschap, achteraf, dat anderen in elkaar zijn geknuppeld, vastgehouden/gearresteerd zonder gegronde redenen en nog veel grotere angsten hebben doorgemaakt. Maar ook dat dit niet incidenteel is en dat met name mensen van kleur dit ook bij andere manifestaties in Rotterdam (en andere gemeenten) hebben meegemaakt.

Om het kort samen te vatten: wat een schitterend burgerinitiatief was sloeg in een aantal minuten om in een grimmige en onveilige sfeer door het handelen van de politie - niet vanwege wat jonge mensen die een capuchontrui aan hadden.

Ik wil meehelpen om de Politie Rotterdam en de Burgemeester ter verantwoording te roepen. Ik heb het klachtenformulier bekeken op de website van de politie, maar merk dat ik dat zelfs spannend vind omdat ik het vertrouwen volledig kwijt ben geraakt in deze overheidsinstantie. Ook denk ik dat mijn klacht zal verzanden omdat deze niet gericht is aan een specifieke agent.

Ik zal de gemeenteraadsvergadering rondom deze kwestie op de 28e proberen bij te wonen als deze publiekelijk toegankelijk is.

VERKLARING #12

Hier een ervaring vanuit de eerste hand, vanaf ongeveer halverwege de stoet.

De hele demonstratie tot aan de Erasmusbrug was erg gemoedelijk en liep lekker door. Er werd muziek gemaakt, gezongen en gelachen. Op **geen enkel moment heb ik me onveilig gevoeld totdat we op de Erasmusbrug ineens stil werden gezet**. Eerst was het **onduidelijk wat er aan de hand was, totdat de demonstranten werd gesommeerd door te lopen**. Dat ging niet, want zoals de foto's illustreren, stond iedereen vast. Een **groep van ongeveer 50 demonstranten werden omsingeld**, dat bericht heeft de kopgroep van de demonstratie bereikt dit op dat moment net de kruising aan de voet van de brug waren gepasseerd. **Vanuit solidariteit is het protest stil gezet** en was het idee **om te wachten tot de omsingelde groep weer mee mocht lopen**. De **politie had hier andere ideeën over** en heeft op de kruising de hele kopgroep met bussen en paarden afgesneden van het midden wat nog op de brug stond. Er was letterlijk **geen plek om heen te gaan**. Politie aan de voet van de brug, politie aan het einde van de stoet, een railing en water links en rechts. En daar binnen nog een singel van politie met daarbinnen nog een groep demonstranten. Op dat moment is **de sfeer van de hele demonstratie omgeslagen**. Je voelt je **als een rat in de val**. Ik ben toen nog even gebleven en heb van een afstandje gekeken. **Toen mijn gezelschap zich even later niet meer prettig voelde zijn we gegaan**.

Van wat ik nu begrijp zijn er daarna nog waterkanonnen en honden opgetrommeld. Er is **een tram leeg gehaald en daar is de omsingelde groep ingezet**, het overgrote deel van deze demonstranten **is later op een andere plek weer 'vrijgelaten'**, een aantal (8 personen) zijn aangehouden in verband met verboden wapenbezit. Na het vertrek van de tram is een patstelling ontstaan tussen de politie en de demonstranten, geen van beide wilde verplaatsen. Uiteindelijk is er door initiatief van Mustapha (als vertegenwoordiger van de Tweebosbuurt bij de organisatie) door beide partijen ruimte gemaakt en hebben de demonstranten de route naar de Markthal af kunnen maken.

VERKLARING #13

Ik ben erg kwaad. **De politie heeft onterecht gehandeld en heeft een enorm onveilige situatie gecreëerd** door de mensen op de brug te omsingelen. Er heerste veel onrust en chaos. Ik ben kwaad omdat veel van mijn vrienden gewond zijn geraakt door de politie, onterecht, omdat ze solidair stonden met de rest. **Mijn moeder was voor het eerst mee met een demonstratie in haar leven.** Ik heb me erg zorgen moeten maken om haar en om hoe ze het vond. We zijn allemaal erg geschrokken dat het zo geëscaleerd is om iets wat de politie suggereerde. Ook vond ik het erg om te horen dat er stillen aanwezig waren, en dat ze later met de mars nog iemand hebben gekidnapt. Het was bizar om mee te maken en ik hoop dat iemand verantwoordelijkheid neemt hiervoor.

VERKLARING #14

[Redacted text block]

[Redacted text block]

Op verzoek van de demonstrant is deze verklaring volledig zwartgelakt.

VERKLARING #15

Het was een goeie manifestatie op het Afrikaanderplein. De toespraken waren tof, de sfeer was strijdbaar maar gezellig, ik schreef rustig een leus op karton ("Huisbazen moeten maar eens een echte baan gaan zoeken").

Een raar contrast was de sterke politieaanwezigheid. Gele jassen her en der, streng kijkend. **Stil-
len liepen duidelijk rond te intimideren.** Een vriendin van me die ze niet gelijk door had vroeg zich af wat het zootje hooligans hier kwam zoeken. Ook begreep ik van bekenden dat er **mensen
al onderweg naar het plein uitgepikt waren voor fouillering en ID-controle. Eruit gepikt omdat
ze in het zwart waren,** of de verkeerde vlag bij hadden.

Toen de demo ging lopen vormde zich een anarcho-blok. Zoals er ook een SP-blok was en de FNV samen liep, liep ook de radicalere antikapitalistische tak in een groep. **We scandeerden
leuzen en hadden spandoeken.** Er wapperden rood-zwarte vlaggen.

En **ook tijdens de tocht was ook die politieaanwezigheid weer heftig.** Langs de route was **veel
politie aanwezig, duidelijk voorbereid op een rel.** En **waar stillen normaal wat afstand houden
liepen ze dit keer tussen de demo in.** Hier en daar **snauwend en duwend als iemand te dicht
bij ze in de buurt kwam of niet genoeg doorliep voor ze.** De **sfeer was dreigend, terwijl er geen
enkele aanleiding voor was.**

De reactie daarop in de demo was dan ook duidelijk. **Mensen reageerden gestrest en voelden
zich duidelijk opgejaagd en bedreigd.** Toen **net voor de Erasmusbrug iemand zonder voor ons
duidelijke reden gearresteerd** werd sloeg bij een aantal mensen de schrik goed toe. **Op de Eras-
musbrug werd de politie agressiever. Schreeuwend, duwend en porrend met knuppels** werd de demonstratie in de rijbaan-bak gedwongen, tussen een halve meter hoge stalen randen aan beide zijden, waarbovenop **een haag agenten in volledig ME-pak** stond, de helmen aan de riem. **Plotseling stond voor en achter onze groep een linie ME en stond de demo stil. We werden
duidelijk ingesloten.**

**Vanuit verder achterin de demo zag ik mensen die door stillen naar ons toe geduwd en getrok-
ken werden, ze werden door de ME-linie in onze groep gegoooid.** Gewoon, omdat ze eruit zagen als anarchisten. Uiteindelijk stonden er denk ik zo'n honderdvijftig à tweehonderd mensen in de gele kring.

De groep was natuurlijk verward. Er was niks aan de hand, waarom gebeurde dit? Bang ook, want er stond een haag potige lui met knuppels om ons heen, en **er was geen redelijk gesprek
mogelijk.** Maar ook boos, want het was duidelijk wat hier gebeurde: **we werden er uitgepikt om
wie we zijn en welke mening we uiten.**

Toch lieten we ons niet zomaar provoceren. **Rustig bleven we staan, we hielden elkaar vast.** We riepen naar de andere demonstranten: "Hoe laat is het?". Het antwoord was gelukkig "SOLI-DARI-TIJD". **De demo bleef staan.** "Samen uit, samen thuis" was het devies.

Na een standoff van een half uur of zo kwam vanuit voorin de demo een voor ons heroïsch beeld aanrijden: **het Huisje. Gestaag reed die op de ME-linie af, en sloeg er een bres in. Onze groep poogde een uitbraak, die maar deels lukte. De politie reageerde hard en fel, en mepte erop los.** Verschillende mensen kwamen terug in de groep met een bloedend gezicht.

Met enkele tientallen stonden we weer ingesloten. De rest van de demo bleef echter nog steeds staan, en was inmiddels duidelijk boos. Ze maakten zeer duidelijk dat er niet gelopen ging worden zonder ons. Ook toen de ME ons met geweld naar de andere rijbaan dwong, blijkbaar met de gedachte dat de andere demonstranten ons dan gewoon zouden passeren, liep de demonstratie niet door. Blijkbaar had de politie hier niet op gerekend. Voor mijn gevoel hebben we zeker twee uur op die brug stilgestaan, met de intimiderende politie om ons heen.

Toen kwam de tram. **Achteraf blijkt dat ze de passagiers daar agressief uitgejaagd hadden, inclusief de man die amper kon lopen zonder hulp,** waar ze de rollator van afgepakt hadden.

De tram werd voor ons neergezet. We werden toegeschreeuwd dat we erin moesten, en met knuppels porrend erin geduwd. We werden dreigend gecommandeerd door naar achter te lopen. Toen we er eenmaal in zaten kwam er bij de achterdeur weer ME'ers binnen. Die schreeuwden weer dat we naar voren moesten. Er was geen moment van redelijkheid, alles wat we zagen was een agressief masker dat dreigde met geweld als we de onredelijke orders niet direct opvolgden.

Door het glas zagen we hoe de demonstratie met geweld naar voren werd geslagen. Mensen gingen zitten met de handen in de lucht, maar werden door kuddes stillen, inmiddels met steekvrij vest, helm en lange lat, door de paardenpoep gesleept. Er waren honden, en charges met paarden. Achteraf heb ik van kameraden gehoord hoe niet-witte demonstranten er door de politie extra uitgepikt werden, achterna gezeten door stillen en politie te paard.

De tram reed weg, de brug zuidwaarts af, linksaf en daar werd hij weer stilgezet. We zagen de waterwerper voorbijrijden. Hier werd ons duidelijk gemaakt dat we gefouilleerd zouden worden, ID-controle en foto's, en dan konden we gaan. Eén voor één werden aan de voorkant mensen eruit gehaald. Ik zat achterin, en de ME'er achter me schreeuwde dat ik door moest lopen. Dat kon niet, want de tram voor me was vol. Hij bleef schreeuwen en dreigen, er was geen moment van rust of redelijkheid.

Vanuit de tram zagen we vlaggen afgepakt worden, en een paar mensen werden gearresteerd. Waarom was ons een raadsel. Het was mijn beurt, ik werd gefouilleerd, gefotografeerd en ik kon gaan.

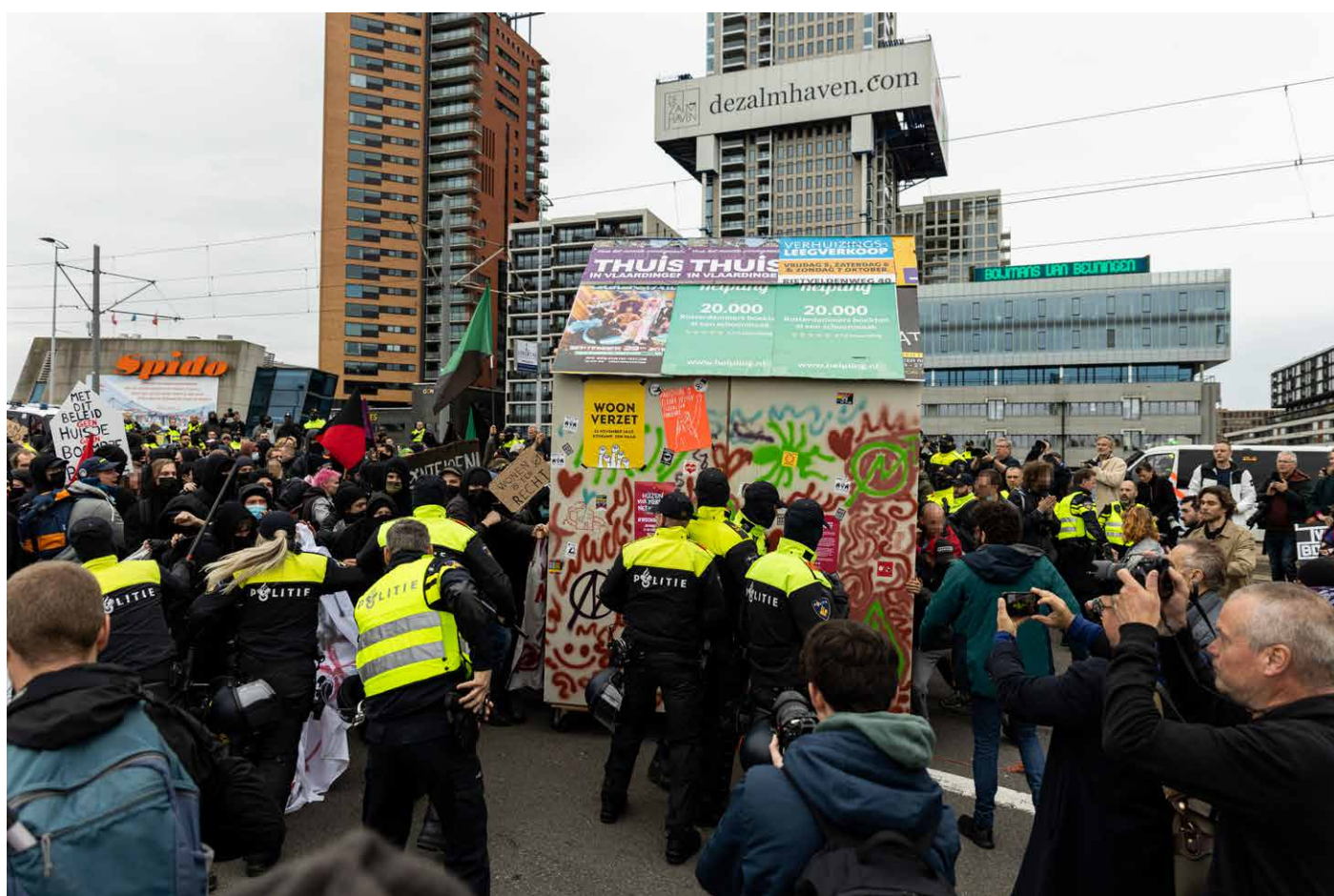
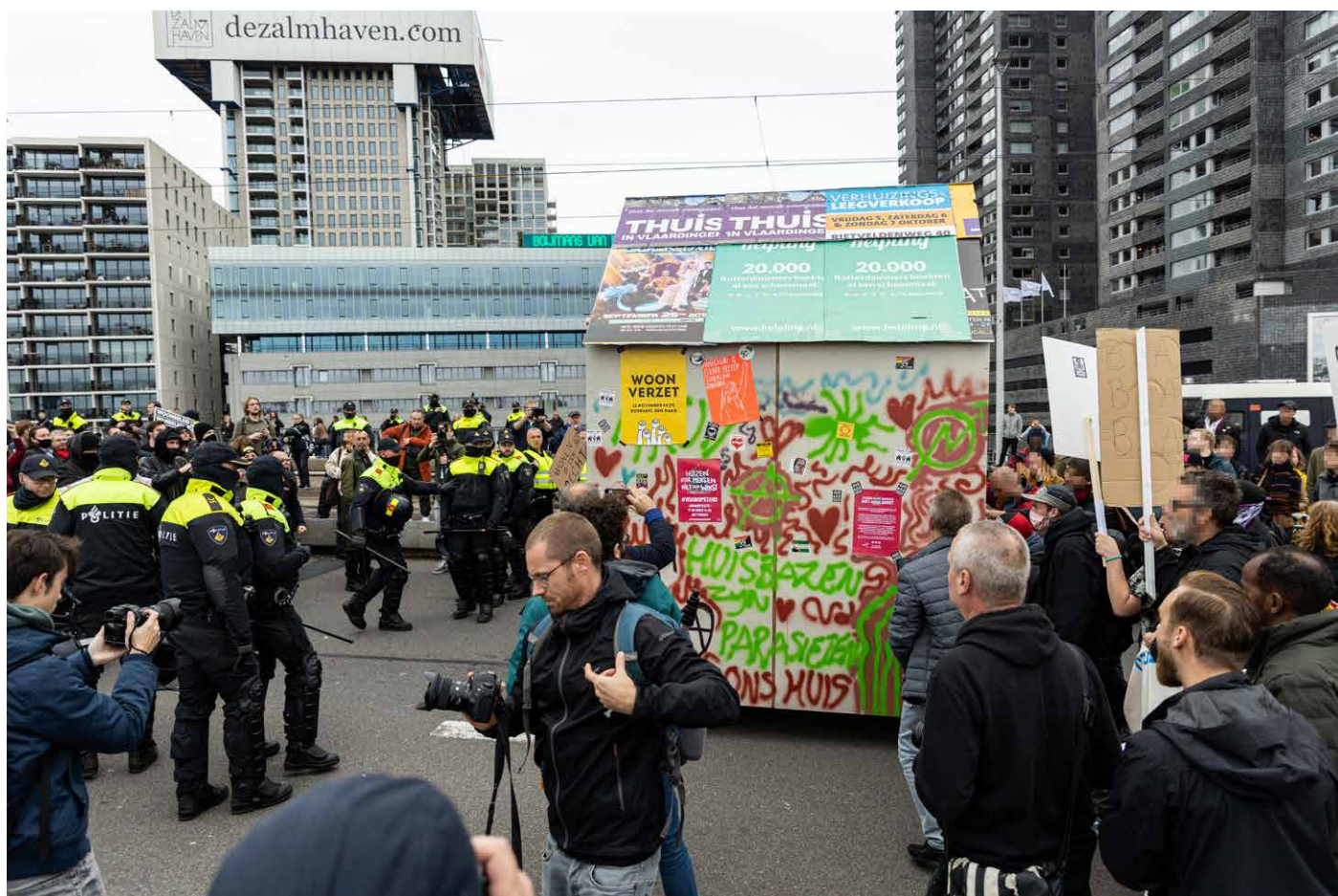
Al die tijd is er niemand die me verteld heeft wat er nou aan de hand was. Waarom dit gebeurde. Waar ik van verdacht werd. Wat ik misdaan had. Het was mij toen al wel duidelijk, en dit blijkt ook uit beelden achteraf, dat de politie hier bepaalde wie er wel en geen recht om te demonstreren had. En dan mensen die hun linkse idealen in het anarchisme terugvinden dat recht niet hadden die dag.

Daarbij heeft de politie duidelijk het protest bewust geprovoceerd om escalatie uit te lokken, zodat het negatief in het nieuws zou komen en om een wig te drijven tussen 'die enge anti-fa-krakers' en 'normale demonstranten'. Ik ben trots dat we dat niet hebben laten gebeuren. **Geen moment is de escalatie vanuit demonstranten gekomen,** en heel de demo, van FNV'er tot zolderkamercommunist bleef staan tot ze weggeknuppeld werden.

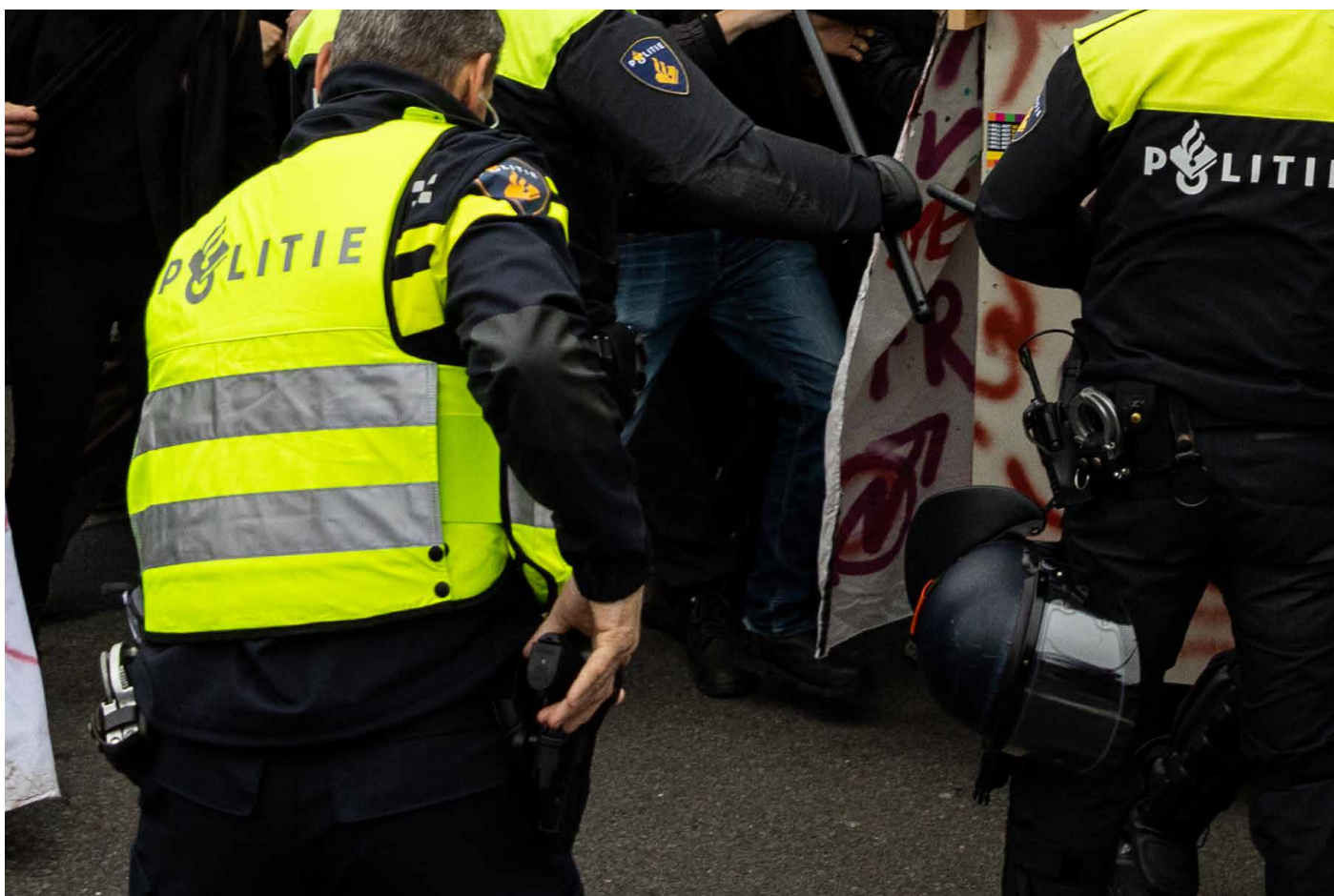
Samen uit, Samen thuis.

Met mij gaat het inmiddels wel weer. Ik heb er een paar nachten slecht van geslapen, maar ben blij zelf geen serieuze klappen gehad te hebben. Ik hoop dat het met mijn tramkameraden goed gaat. Een aantal daarvan was wel gewond, en ik zag een aantal mensen die in een lichte shock op de stoeprand zaten toen ze vrij kwamen.

Zondag was een rottag. De politie heeft voor mij een mooie, positieve demonstratie gevoeglijk kapot weten te maken. En als ze daarbij één ding hebben weten te bewerkstelligen: Ze hebben voor mij bevestigd, en een hoop nieuwe mensen overtuigd van het feit dat de politie niet te vertrouwen is als je kritiek hebt op de kapitalistische, onderdrukkende status quo.

Foto's: Wouter Sterrenburg

Foto's: Wouter Sterrenburg

Foto: Wouter Sterrenburg

VERKLARING #16

Ik heb géén geweld gezien. Ik mocht alleen op een gegeven moment niet verder lopen omdat de politie de doorgang blokkeerde met grote bussen. Wel viel het mij op dat er op de Erasmusbrug iemand rondliep met een portofoon in zijn zak, waar ook door gepraat werd. Wat er werd gezegd heb ik niet verstaan. Deze persoon had geen protestbord bij zich of een kenmerk van een politieke partij of groep die bij het protest aanwezig was. Deze persoon was in zijn eentje en het leek erop dat hij de situatie op de brug aan het bekijken was. **Dit gedrag kwam op mij vreemd over.**

VERKLARING #17

De wandeling verliep in mijn beleving normaal tot aan de Erasmusbrug. Halverwege de brug werd ik **rechts ingehaald door ME'ers met wapenstokken en schilden.** Toen zei ik nog tegen mijn vriend: **"Nou, die zetten wel de toon met deze agressieve uitstraling".** Vervolgens stond we heel lang stil en bleek dat een groep gearresteerd was. Er werd niets gecommuniceerd door de politie. Uiteindelijk zijn wij doorgelopen naar de Coolsingel, echter was de optocht toen al over.

VERKLARING #18

Ik heb met ongeloof lijdzaam moeten toezien hoe de politie/ME en anderen belachelijk buiten-proportioneel machtsvertoon voor de dag legden. De buitengewoon vreedzame sfeer van de demonstratie (ondanks de grote diversiteit aan (actie)groepen zoals anarchisten, studenten, politieke partijen daklozen, krakers), werd - vanaf het begin op de Erasmusbrug- wreed verstoord door een bepaalde groep in te sluiten. Dit leidde tot een opbouwende verstikkende, negatieve vibe bij iedereen die mee deed. Hoe kunnen deze gasten het zo slecht aanvoelen dat er eigenlijk niets aan de hand was. Het leek met opzet dat ze deze sfeer creëerden. Ik ben zelf nooit echt boos geweest op politie of ME omdat je vaak ziet dat er eerst écht geweld gebruikt wordt door een groep voordat er wordt opgetreden. Iedereen is tegengehouden bij de brug of kon niet naar het eindpunt doorlopen zodat de demonstratie in mineur eindigde. Ik heb zelf iemand van een ME-busje er op aangesproken dat je op deze manier juist geweld oproept i.p.v. de-escalereert. Het heeft niet mogen baten. Ik heb er een naar gevoel aan overgehouden en het respect naar politie etc. toe is veranderd. Ik denk dat ze gewoon lekker wilden rossen zodat ze niet het gevoel hadden voor 'niets' te zijn komen opdagen. Ze gaven het gevoel aan de hele demonstratie dat het vol tuig of hooligans zat. No way. Ze hadden het kunnen redden met 30/50 politieagenten i.p.v. de geschatte 300 tot 500 man sterke politiemacht. Ik verwacht een beter excuus dan dat er een paar mensen een of ander wapen op zak zou hebben en evt. had kunnen gebruiken. Waren ze vriendelijk meegelopen met de demonstratie dan was er ABSOLUUT niets gebeurd. Dat is mijn inschatting.

En nog iets dat ik bijna zou vergeten. Wij zouden niet solidair zijn geweest met de groep ingesloten demonstranten als ze écht geweld hadden gebruikt. Dus was dat gevoel van vrijwel alle demonstranten eenduidig. Vóór die anarchisten die óók graag een punt wilden maken van de wooncrisis.

Wat ik zelf ook heel gevaarlijk vond is dat insluiten van duizenden mensen op de brug heel slecht had kunnen aflopen als de paniek a.g.v. optreden politie/paarden/wapenstokken had geresulteerd in het van de brug vallen/springen van vele onschuldige burgers. Lekker makkelijk dat insluiten op de brug? Ja. Ongevaarlijk? NEE.

VERKLARING #19

Ik liep vooraan de stoet, vlak achter het busje. Na het oversteken van de Erasmusbrug zagen we dat de rest werd tegengehouden. De politie vorderde ons via een luidspreker om naar het centrum te gaan en anders werd er gedreigd met geweld. Ik zag meerdere politie agenten in burgerkleding. **Mijn ervaring was dat de politie zich vanaf het begin zich vijandelijk en intimidierend opstelde.** Ik heb niks kunnen zien van wat er op de brug afspeelde. Naar mijn idee was er helemaal geen sprake van een dreiging of dergelijks van de demonstranten.

VERKLARING #20

Een vriend en ik liepen mee. We liepen vrij vooraan. Op een gegeven moment keken we achter ons en was er ineens een muur van zwaarbewapende politiemensen. **We hadden snel door dat een deel van de mars geïsoleerd werd en we merkten dat de geïsoleerde mensen totaal niet gewelddadig waren of verdacht overkwamen. Na veel rondvragen wist nog steeds niemand waarom deze mensen geïsoleerd werden.** Een politiebusje riep meerdere malen om dat mensen die niet geïsoleerd werden moesten doorlopen, dit weigerden we. We bleven staan op de rand van de trambaan. Toen het huisje op de politie werd ingereden werden we getuigen van onnodig en extreem politiegeweld. Ook scheelde het niet veel of mijn vriend werd vertrappt door een van de paarden. **Toen de politie een nog grotere kloof begon te maken tussen de geïsoleerde, mishandelde mensen en de rest, moesten we wegrekken want ze sloegen iedereen die in de weg stond met de stok. Hierna vonden we het te riskant worden en zijn we naar huis vertrokken.** We vertrokken beduusd omdat we na langer dan een half uur nog steeds geen idee hadden waarom er gebeurde wat er gebeurde. **De communicatie was onbegrijpelijk slecht en we betreurden het dat we vertrokken met een angstig en onveilig gevoel. Dat gevoel is ontstaan door de politie. Niet door de mensen in zwarte kleding.**

VERKLARING #21

In het Afrikaanderpark waren mijn vrienden en ik iets later dan de start. We besloten het programma te volgen vanaf een muurtje, zodat een vriendin van mij rustig kon zitten aangezien ze niet helemaal fit was. Daardoor hadden we goed zicht op de omgeving van het plein, en het viel me al op dat zelfs daar al veel politie aanwezig was. Heel anders in ieder geval dan in Amsterdam.

Toen we gingen marsen liepen wij toevallig naast de groep demonstranten die later zou worden ingesloten. De sfeer was gemoedelijk, ook bij hen. **Ik heb geen vuurwerk gehoord, geen rare leuzen gehoord,** behalve de standaard leuzen die zij roepen, en dat mag gewoon. Ergens voor de brug stak iemand in die groep een fakkeltje aan (heb er ook een foto van) want het was eigenlijk sfeerbevooroderend. Dat fakkeltje duurde een minuut.

Langzaam verzamelden zich meer busjes en politieagenten langs de mars. De politieagenten waren gekleed in hun riot gear, wat ik heel apart vond. **Aan het begin van de brug verzamelde zich echt een hele grote groep agenten, en die gingen naast ons meelopen. Ik zei nog tegen een mededemonstrant: door hen voel ik me echt onveilig, niet beschermd.** En dat zegt wel wat - ook al was de demonstratie vreedzaam, het zat me niet lekker.

Later op de brug ging die groep steeds harder lopen en schoten ineens de mars in, de plek waar wij liepen. Je werd aan de kant geduwd want ze moesten erbij. Binnen no time was de groep ingesloten. Wij riepen naar het voorste deel van de mars dat ze moesten omdraaien, want iedereen heeft recht op een demonstratie. Je gaat met zijn allen, of je gaat niet. De politie duwde ons steeds verder uit een. Er werden leuzen geroepen als: "Put down your riot gear, we don't see no riot here". Het duurde erg lang en er kwam geen verandering in. Wij stonden nog steeds aan de rand toen de eerste klappen uitgedeeld werden, maar we konden gelukkig op tijd weggkomen, maar veel mede demonstranten niet. **Ik heb bloedneuzen gezien, bloedende monden, mensen die mank liepen door klappen op hun knieën. Allemaal totaal onnodig en echt een bizarre oplossing.** Er volgden meerdere charges.

Wij bleven bij de ingesloten groep hangen. Later werd er een tram naar de plek gereden. Daar zaten nog mensen in en die werden er gewoon uit gebonjourd zodat arrestanten daarin gestopt konden worden.

Ondertussen liep de kruising na de brug ook vol met agenten. Bereden politie, politiehonden, ME-busjes. Wegkomen was überhaupt niet echt meer een optie. Uiteindelijk mochten we onder begeleiding door marsen, maar wtf is hier gebeurd joh. Echt nog steeds compleet verward hierover.

VERKLARING #22

Ik was op 17 oktober als vrijwilliger bij de Woonopstand aanwezig. Ik hielp op deze dag bij het verzorgen van de toegankelijkheid voor mensen die met een loophulpmiddel zouden komen. Vanaf 12.00 uur was ik op het Afrikaanderplein.

De sfeer in het Afrikaanderpark was onder demonstranten gemoedelijk en saamhorig. Het was eerder de politie die voor onrust zorgde. **Er kwam direct een bezorgde buurtbewoner op mij af die zich afvroeg waarom er zoveel politie aanwezig was.** Een andere vrijwilliger die vuil ruimde wees me erop dat er veel 'stillen' (politie in burger) rondliepen. Halverwege het programma zag ik dat twee mensen van kleur door politieagenten om hun identiteitsbewijs werden gevraagd. **Toen, tijdens een speech waarin politie negatief ter sprake kwam, liep een agent in uniform moedwillig tussen twee rijen stoelen door waar op dat moment veel (oudere) mensen naar het scherm zaten te kijken. De agent kwam ongevraagd veel te dicht in de persoonlijke ruimte van deze mensen. Dit was intimiderend.**

De tocht naar de Erasmusbrug verliep nog steeds in opperbeste stemming. Ik liep in het achterste deel van de stoet en zou meelopen tot net over de Erasmusbrug en dan links afslaan richting huis. Maar vlak voor het einde van de brug stonden we plotseling stil. Het was onduidelijk wat er gebeurde. Eerst wachtten we, maar toen verschenen er in mijn groepsapp berichten dat de politie riep 'doorlopen, want anders wordt er geweld gebruikt'. Er kwamen ME'ers langsrennen. We stonden ingesloten op een brug, met rechts water en politie links, voor en achter. Toevallig stond ik net naast de trap waarmee je de brug op dat moment nog kon verlaten en kon ik alsnog naar huis.

VERKLARING #23

Ik was afgelopen zondag bij de Woonopstand. Ik kan veel woorden kwijt aan wat ik heb gezien en ervaren. **Het meest schrikbarende wat ik ervoer is dat ik met een aantal mensen een zittende blokkade vormde en kort daarna met een wapenstok in mijn rug werd geslagen.** Zoals jullie waarschijnlijk weten zijn er beelden van dit moment.

VERKLARING #24

Hierbij mijn verklaring als steward/vrijwilliger. Er waren ± 6 groepjes steward, zij waren geïnstrueerd om zich te verspreiden over de hele stoet. Mijn groepje liep als sluitstuk, we probeerden groepjes die achterbleven bij de stoet te houden. Direct achter ons begon de escorte van de politie en handhavers.

Zoals meer zal worden gedeeld, de sfeer was gemoedelijk, ik heb zowel met een handhaver op een scooter als met agenten in gele hesjes (!) het doel van de demonstratie besproken. Toen ik de steeds opnieuw opgevoerde agent, verpleegster en onderwijzer ter sprake bracht, in deze context, die moeite hebben om een woning te vinden dat niet de helft van hun inkomen opslokt, vonden zij ook dat aandacht voor deze ontwikkelingen in hun belang is. Het schepte een band, zal ik maar zeggen. **Net over het hoogste punt van de brug kwamen wij tot stilstand. Niemand begreep waarom. Ook de politie om ons heen niet.**

Op een gegeven moment, ging het gerucht dat er een blokkade was rondom een groep ± 17.00 u. Wij hebben niemand gezien of gehoord die met rugzakjes heen en weer aan het koerieren was. De politie stond ook vrij ontspannen in het midden van het wegdek en toen wij vroegen wat nu de bedoeling was werden we vaag naar rechts gewezen: "Je kan om de blokkade heen lopen". Dat bleek niet echt een optie met mensen met een lichamelijke beperking en omdat we onze taak niet wilden verwaarlozen bleven we in dubio staan wachten.

Rond 17.40 ben ik langs de trap aan de oostzijde naar beneden gelopen en vanaf het dak van de entree naar de parkeergarage heb ik staan kijken wat er nu werkelijk aan de hand was. Ik weet niet meer precies hoe laat het was, maar we zagen een tram aankomen rijden en er werd gezegd dat de passagiers eruit werden gehaald en de 'arrestanten' erin. Ook van het gebeuren met het huisje op wielen weet ik niet precies hoe laat dat was en ook was niet goed te zien wie daar achter stonden. Mijn indruk was dat het een reactie was op het wegvoeren van de arrestanten, maar misschien haal ik de gebeurtenissen door elkaar.

Samengevat, er was na de stopzetting enige chaos, maar vooraf en direct daarna heb ik geen grimmige sfeer ervaren.

Pas veel later toen ik helemaal naar voren ben gelopen (naar het kruispunt) kreeg ik het gevoel dat het steeds grimmiger werd.

Ook kreeg ik de indruk dat er een vreemde 'kloof' was tussen de agenten met gele hesjes en de ME.

De agenten zochten meermalen contact met demonstranten zoals ik, die wat verloren op straat liepen en de ME'ers verschansten zich in busjes en helmen. Maar ze hebben verschillende taken, dus misschien is dat normaal?

Dit is niet een erg nuttige verklaring voor het weerleggen van de beweringen en beschuldigingen in de brief van de locoburgemeester. Gevoelsmatig, maar heb dus geen bewijs, denk ik dat het een buitensporige actie was.

VERKLARING #25

Er is er een brief van locoburgemeester A.H.P. van Gils aan de Rotterdamse gemeenteraad opgedoken waar enkele aantoonbare onwaarheden en dubieuze beweringen in staan - ik hoop dat jullie die ook gezien hebben.

Te beginnen bij het begin: Ik kwam laat aan, op het moment dat de mars begon kwam ik in het Afrikaanderpark. Ik zocht vrienden op en liep mee. Onderweg niks opvallends gezien, behalve flinke rijen gemaskerde politie langs voor de ingang van de brug. Een jongeman voor ons loopt met een aangestoken fakkel (zo'n vuurwerkdin die brand in een kleur en rook afgeeft). Even later komt iemand langs met twee onaangestoken fakkels in de hand die vertelt dat die blijkbaar niet gebruikt mogen worden – ik zie de rest van de dag geen aangestoken fakkel meer.

De gebruikelijke leuzen en vele nieuwe werden geroepen en we liepen de brug over. **We liepen redelijk dichtbij het FNV-busje toen omgeroepen werd dat de politie een deel van de activisten weigerde te laten meelopen,** vervolgens stonden, naar m'n gevoel een half uur, stil - tot zo ver niet veel interessants. We horen dat de groep achteraan mag doorlopen en de mars gaat verder. Even later horen we geschreeuw en gegil van achter ons komen. We draaien ons om. Omdat de brug afloopt kunnen we goed zien dat de menigte mensen op de brug uiteen op de vlucht slaat, politie staat hoger op de brug en het huisje rolt naar beneden. Politiebusjes rijden af en aan op de kruising. Het hele tafereel blijft op één helft van de brug. Vervolgens komt een groep politie te paard de kruising oprijden, richting de brug. De politie dreigt met geweld via enkele megafoons, die eerste dreiging lijkt, op de kruising in ieder geval, niet uitgevoerd te worden.

Ik besluit om dit alles van dichterbij te bekijken - denkende dat dit, net als daarvoor een korte affaire zal zijn. Ik ben niet herkenbaar als demonstrant op dat moment, en steek de kruising over om met een boog richting de brug te lopen. De politie op de kruising dreigt voor de tweede keer met een megafoon tot geweld over te gaan als de rest van de demonstranten niet aan hun eis tot vertrek voldoen. Er rijdt een ambulance met sirenes langs. Terwijl ik de brug op loop om alles van dichterbij te bekijken worden steeds meer busjes op de brug geplaatst. Ik zie niet veel, maar ik zie het huisje opgetild worden en naar voren geduwd worden. Ik loop langs een agent met een handvideocamera en één met een fotocamera. Meerdere keren staat politie de demonstratie te filmen of fotograferen.

Ik loop later verder de brug op en kom tot een paar stappen van de groep vastgezette activisten (ik noem ze voor het gemak even 'de activisten') De activisten zitten en staan redelijk chill op de weg, binnen een carré gevormd van (in ieder geval grotendeels) gemaskerde en bewapende agenten. Een rij agenten staat tegenover demonstranten op de noordelijke brughelft. De politie vormt een linie (1 rij diep) van gemaskerde gewapende agenten in uniform die de hele brug beslaat - dit ondanks dat de demonstratie beperkt blijft tot ongeveer 1/3 van de breedte van de brug. De linie staat aan het begin ongeveer een meter van het carré af. Rotterdammers (die benaming gebruik ik even voor non-demonstranten en ramptoeristen) op de brug wordt het verboden om de brug over te steken.

Ten minste twee busjes rijden snel de brug op en minimaal 14 gemaskerde agenten in burger (blijkbaar heten dat Romeo's of stillen) rennen de busjes uit om achter de politielinie en ten zuiden van de demonstranten te gaan staan. Veel hiervan kan ik niet zien want het zicht wordt deels geblokkeerd door de vele busjes, wel schrik ik van de grote aantallen undercoveragenten die blijkbaar aanwezig waren bij het protest.

De politiebusjes rijden af en aan en ik zie over de reling dat er regelmatig politie te paard hergroepeert schuin onder de brug - dit met name vroeg in dit hele gebeuren. Halverwege zijn er ook een stuk of veertig agenten daarbeneden (zonder maskers, in uniform) die ik niet op de brug zie - missen dat dit de agenten waren die bij het einde van de demonstratie erbij liepen. Nadat een paar busjes verplaatsen heb ik zicht op de patstelling die is ontstaan tussen demonstranten en politie. Op dit moment is het huisje buiten beeld, zitten de activisten nog in het carré vast en heeft de politie een linie die ongeveer de hele brug over gaat. De demonstratie is flink gekrompen. Een nog vrij diverse groep demonstranten is overgebleven. Ik herken GroenLinkers, gedupeerde buurtbewoners en FNV'ers (of FNV-vrijwilligers) voorin de groep op de brug. De demonstranten blijven vrijwel de hele tijd meer dan anderhalve meter bij de politie uit de buurt. Van tijd tot tijd hervormt de politie de formatie en dreigt; de lijn gewapende, gemaskerde agenten schuift naar voren op - de demonstranten wijken uit naar achteren. De hele politielinie verschuift permanent een meter of twee/vier naar voren en de demonstranten, hoewel ze op de brug blijven, staan nu zo'n vijf meter van de politie verwijderd. Deze stand off, met periodieke beweging aan de kant van politie, en enkel leuzen en afstand van de demonstranten gaat even door. **Ineens worden (ten minste drie) politiehonden uit politiebusjes gehaald. De politiehonden, die strak aan de lijn moeten worden gehouden, worden eerst achter de linie en busjes gehouden, maar vervolgens richting de linie gebracht. Aangezien de inzet van politiehonden in veel opzichten gevaarlijker is dan een vuurwapen, en omdat de politie al eerder buitensporig, ongeprovoceerd geweld gebruikte, houd ik mijn hart vast** - van het moment dat de honden naar buiten komen tot het moment dat ze volledig weg zijn.

De honden worden tot aan de linie gebracht, en net zoals er gedreigd werd door de linie wordt er nu gedreigd met het loslaten van agressieve honden - op een vreedzame demonstratie nota bene (!) Ik sta praktisch tegen de linie aan en hoor achter me enkele Rotterdammers verschrikt uitspreken: "Die gaan ze toch niet echt loslaten op de demonstranten?" "Dat kan toch niet?!?" Godzijdank worden de honden niet losgelaten maar weggebracht.

De stille patstelling gaat door, politiebusjes rijden nog af en aan, tientallen politiemensen worden aangerukt en verdwijnen weer. Er is veel beweging achter de linie maar weinig verandering. Het carré staat op precies dezelfde plek, de linie is twee meter opgeschoven, en de groep demonstranten staat nog steeds, nu iets verder van de politie nog, op de brug. De politie en demonstranten staan steeds verder uit elkaar, af en toe komt lopen een demonstrant (soms met megafoon) het niemandsland in of doet de politie een stapje naar voren.

Mijn zicht op de activisten is nu deels geblokkeerd door een politiewagen. Wel is er (volgens mij) wat pers aanwezig. Waar eerst enkele demonstranten foto's aan het maken waren zijn nu twee (?) persfotografen aan de zuidkant te fotograferen.

Drie trams staan stil door de blokkade van de politie. De politie laat de tram op de brug door tot achter de linie, waarna een agent de tram stopt en kort iets zegt tegen de bestuurder. De politie op de brug roept om dat iedereen in het carré de tram in moet, bij tegenwerking zal geweld worden gebruikt – aldus de politie. De tramdeuren gaan open, de activisten (op twee na) staan op en lopen rustig (op wat geduw van politie na) de tram in. Ondanks dat het een groep van 10-20 mensen betreft stuurt de politie niet meer dan (+/-) 7 man de tram in. Het boegeroep van de andere kant van de tram is duidelijk te horen. Eén persoon uit de groep wordt door politie voor de busjes gesleept, hij schreeuwt iets over winnen, z'n handen worden achter z'n rug gebonden en hij verdwijnt in een politiebusje. Een andere persoon zonder politieuniform staat ook achter de busjes – hoewel ik weet dat deze persoon vrij rustig was herinner ik me niet wat er verder met deze persoon gebeurt is (tram of busje ingegaan o.i.d.).

De tram rijdt verder en de demonstranten zijn merkbaar teleurgesteld. De politie blijft de brug blokkeren voor alle burgers die vanuit het noorden komen. Omdat het al laat is gaat de mars toch verder naar de eindbestemming. Terwijl ik de brug af loop herken ik 2 stillen die vanuit de politie zich weer mengen met demonstranten, even later herken ik er nog twee in de menigte van inmiddels minder dan 700 mensen.

Ik sluit me weer aan bij de mars. Als ik een groep politie zie die bezig is met een demonstrant ben ik even op mijn hoede, maar het blijkt enkel een vriendschappelijk gesprek te zijn. De politie hier, in tegenstelling tot de politie op en voor de brug, is niet gemaskerd en draagt geen meterlange wapenstok. Op die agenten en de twee stillen in de buurt na is er geen politie meer. Moe komen we aan op het plein voor de afsluiting, en na het liedje (wat echt een banger was) vertrek ik, net als de meesten naar huis. Ik slaap die nacht nauwelijks vanwege de heftige gebeurtenissen van die dag.

Aparte details:

Hoewel de helft van deze vrij brede brug vrijwel de hele tijd vrij is van demonstranten (met name de fiets- en voetpaden waar ook geen politiebusjes staan), blijft de hele brug de hele tijd door de politie gesloten voor mensen die vanuit het noorden de brug over willen. Eerst lijkt het verkeer vanuit het zuiden ook gestopt, maar mensen vanuit het zuiden mogen de politielinie wel door naar het noorden. Onthoudt: dit is een blokkade, tramlijn, blokkade en straat met enkel politiebusen verwijderd van de demonstratie. Ook toen de activisten waren afgevoerd bleef de tram dicht, toen ik wegging werd er nog niemand over gelaten.

Hoewel er op meerdere momenten enkele tientallen agenten aanwezig waren achter de linie (naast de agenten in de linie, het carré, de stillen en de ruiters) en het na het huisje de hele tijd rustig is vanuit de demonstranten, wordt er op geen enkel moment een poging gedaan een verdachte uit de groep activist te pikken, de activisten te identificeren of te doorzoeken, of een activist te arresteren.

Op het moment dat de activisten de tram in gestuurd worden, worden enkele agenten mee-gestuurd, maar de verhouding activist-agent is ongeveer 3 op 1. Niet bepaald wat je verwacht als er een geweldsdreiging uitgaat van de groep.

VERKLARING #26

- Rond 14.00 aangekomen op het Afrikaanderplein voor de sprekers.
- Rond het einde al richting uitgang gegaan om eten te kopen bij de AH en toiletten.
- Tijdens de mars naar de voorkant bewogen om mee te lopen met de muziek van de kar en drumcirkel.
- Kruispunt over de Erasmusbrug tot stilstand gekomen met de rest van de mars.
- Politie met paarden en bussen creëren gat op het kruispunt om de mars te splitsen.
- De mars beweegt zich terug naar het kruispunt om dat gat te vullen. Ik en mijn vrienden staan vrijwel voorop. Roepen ook leuzen zoals "Wij zijn vreedzaam wat zijn jullie", "Dieren terug naar de boerderij" (refererend naar de politiepaarden want die vinden we zelig) en "Hoe laat is het? Solidari-tijd!".
- Organisatie verzoekt ons verder naar voren te lopen met de rest van de mars.
- Paarden begeven zich terug naar de zijkanten van het kruispunt.
- Wij verplaatsen ons naar de brug terug om de gaten van de mars weer op te vullen.
- Daar komen wij onverwachts weer ME tegen die een ander gat probeert te maken in de mars.
- Ik beweeg mij naar voren met een vriendin van mij omdat de groep die er staat en word weggeduwd voornamelijk uit oudere vrouwen en politieke jongerenorganisatie tieners bestaat.
- We roepen weer de leus "Wij zijn vreedzaam, wat zijn jullie", als reactie word er een schild in mijn gezicht geduwd.
- Ik maak oogcontact met de politie mevrouw die dat deed en roep dezelfde leus nog een keer, waarop zij weer met een duw van haar schild reageert met nog meer kracht.
- Ik val met mijn rug opzettelijk tegen haar schild aan als reactie, zij slaat mij daarop met haar gummi knuppel op mijn been terwijl ze naar voren beweegt.
- Kort daarop word ik vastgepakt door 5 (denk ik) Romeo's bij mijn ledematen en hoofd die ver naar achteren word getrokken, dit terwijl ik ook een klap in mijn maag krijg waardoor ik niet kan ademen.
- Ik word meegesleurd en veelvuldig uitgescholden, na een tijdje heb ik genoeg lucht om te kunnen zeggen dat ik niet kon ademen waarop lacherig en ontkennend op word gereageerd, ook is mijn paraplu onderweg gestolen/kwijtgeraakt (ik heb deze op geen enkele manier verder gebruikt als wapen en ooggetuigen kunnen dat beamen), verder is ook mijn tas kapot gegaan maar ik weet niet wanneer dit precies was.
- (Opvallend detail, de agent met wie ik praat heeft een erg zuidelijk accent en noemt mijn portemonnee mijn "beurs".)
- Bij het busje word ik hardhandig met mijn hoofd er tegen aangedrukt, gezakkenrold en gevraagd te kalmeren en of ik snap wat er gebeurd, dat ik een busje in word gezet en dat ze van de politie zijn. Ik antwoord dat ze dat eerder hadden moeten zeggen want dan had ik wel medelijden gehad, hierop bewegen ze mijn arm in een pijnlijkere hoek en duwen ze mijn hoofd nog hard tegen de bus.
- Er worden tielwraps om mijn polsen gedaan en gevraagd of ik mijzelf verzet, ik antwoord daarop nee.
- Ook zeg ik dat ik het triest vind hoe ze mij behandelen en vraag ik hoeveel mensen ze hier nu voor nodig hadden. De agent antwoord lacherig dat ze inderdaad onevenredig veel mensen voor mij arresteren hadden ingezet.

Ergens hier tussenin hoor ik een gesprek dat ik eerst een ME-busje in wordt geplaatst (ik ga ervan uit i.p.v. het arrestantenbusje). **Ook merkt 1 agent op dat er camera's zijn (van ik denk omstanders) waarna ze mij opmerkelijk minder hardhandig behandelen.**

- Ik word naar het ME-busje gebracht waarin ik achterin word gezet in een kleine ruimte met links de achterdeur en rechts verdonkerend glas, de ruimte is zo klein dat ik wel geforceerd ben tegen mijn polsen te leunen waarin de tiewraps in aan het snijden zijn. Tegelijkertijd is er oorverdovend hard Rammstein te horen door de speakers waardoor ik niet kan verstaan wat ze aan de andere kant van het glas zeggen.

- Ik kan door het verdonkerde glas gedeeltelijk zien dat een van de Romeo's foto's van mijn ID maakt en persoonlijke info aan het opschrijven is.

- Na een tijdje staat hij op doet de deur in het verdonkerde glas open en probeert met zijn telefoon camera een foto te maken, hierop draai ik mijn gezicht weg. In reactie daarop pakt hij mij bij mijn haren om de foto te maken, ik steek hier tijdens mijn tong uit, waarna hij hardhandig mijn hoofd terug duwt.

- Tijdens dit alles sta ik blijkbaar op zijn voet (iets wat bijna onontkoombaar is dankzij de kleine ruimte die ik heb), hij beveelt dat ik die weghaal terwijl hij mij volop op mijn neus slaat, daarna zegt hij: "Heb je wel eens een pak rammel gehad" waarop ik antwoord: "Wat denk je zelf?" Ook heb ik hier ergens een klap tegen mijn ribben gehad maar door de korte opeenvolging van gebeurtenissen weet ik niet precies wanneer.

- De agent vertrekt en zegt terwijl hij het deurtje met gigantisch veel kracht dichtgooit pas op je been (het scheelde weinig of mijn rechterbeen zat er tussen)

- Hierna schat ik dat ik ongeveer 10 à 15 minuten daar alleen heb gezeten (gebaseerd op de 3 nummers van Rammstein die ik voorbij heb horen komen). Ik zie door het buitenraam dat het protest voet op de Erasmusbrug blijft houden en dat mijn vrienden zoeken waar ik ben.

- Ook verplaatst de bus na een tijdje zich naar het kruispunt met de achterdeur gericht naar de paarden. Hier stappen de ik vermoed dezelfde Romeo's die mij arresteerde weer in om op voor mij vrij surreële wijze te gaan lunchen.

- Eentje zegt enkele woorden tegen mij terwijl ie op mijn raam tikt, ik versta alleen "Ruben" waarop ik antwoord dat ik niks hoor door de rock muziek. Hierna doet hij weer eten en probeer ik via de smalle kier tussen de deur en het glas een gezicht te zien, behalve een baard word ik weinig wijzer.

- Enkele momenten later hoor ik ze iets bespreken en doen ze hun maskers op en verlaten ze gedeeltelijk de bus. Waarna ik zie dat 1 van de agenten voor de buitendeur komt te staan. De binnendeur gaat open en mij word gevraagd of ik rustig mee ga. (wat ik ook doe)

- Ik word in het arrestantenbusje geplaatst en hoor op de achtergrond een 2 mannen praten over hoe alle informatie over mij verwerkt is. Ik citeer: "Goed werk geleverd" en de overhandiging van mijn spullen.

- Ik merk op dat er deze keer geen teringherrie van een muziek word gedraaid en dat er duidelijk een camera op mij gericht is.

- Ik kan door mijn raampje zien dat ik naar Feijenoordstadion word afgevoerd waarop een agent (zowat de eerste die ik zie die niet gemaskerd is) mijn deur opent en verzoekt of ik rustig mee ga (wat ik doe.)

- Na een trap te beklimmen stap ik een vrij relaxte kamer in waar mij word gevraagd of ze een foto van mij mogen maken, hierop antwoord ik half grappend “Wat als ik nee zeg?”, waarop ze antwoorden: “Dan doen we het alsnog”, waarop ik zeg: “Nou, dan mag het wel.”
- Er is wat gedoe met de overbelichting op de foto terwijl ik rechts van mij zie dat mijn spullen worden geregistreerd, ik probeer mee te werken met de foto om voor te stellen naar een andere meer donkere plek te verplaatsen wat ervoor zorgt dat de spanning verder afneemt (voor mijn gevoel in ieder geval hahahaha). Tegelijkertijd vraagt de agent persoonsgegevens die ik lever.
- Na de foto vertelt een agent dat ik mij moet omdraaien, zodat ie mijn tiewraps kan lossnijden en dat ik daarna mijn handen tegen de muur moet zetten. Een situatie ontstaat die ik niet anders dan komisch kan omschrijven waarin het de agent steeds maar niet lukt het plastic door te snijden en na het gebruiken van een vijl (volgens mij?) mesje en schaar pas een tang effectief is. Ook vraag ik of mijn fles Jägermeister wel of niet mee naar huis mag waarop de agent die zich daarom bekommert beloofd daar achter te komen.
- Hierna word ik gefouilleerd, een stukje plastic overhandigd met helemaal niks ingevuld behalve het cijfer 3 en moet ik mijn handtekening zetten voor het bewijs dat ik ben overhandigd (volgens mij weet dat niet 100% zeker) ook krijg ik een folder met mijn rechten.
- Ik word naar een (ik neem aan cel) gebracht terwijl ik onderweg 1 andere arrestant zie die ik toezwaai.
- Hier wacht ik op verdere info waarop iemand van volgens mij het OM naar mij toekomt om mijn situatie verder te verduidelijken en uit te leggen dat hij functioneert als tussenpersoon van de politie en mij. Nadat ik wat algemene vragen stel zoals waarom ik daar zit (opruiming) wat dat inhoudt (wist ie niet) en of hij onafhankelijk was (lulde hij beetje omheen). Legde hij uit dat ik er vrij snel weg kon zijn tenzij ik een advocaat op eigen kosten zou inschakelen.
- Hierop vraag ik of dat voor mij zin heeft waarop hij het zelf niet echt kon zeggen maar dat mijn situatie het meest te vergelijken was met door rood rijden waarop een verkeersboete naar mijn adres gestuurd zou worden. Hierop antwoord ik dat ik dan maar zo snel mogelijk naar huis wou.
- Ik word hierop heel kort alleen gelaten waarop ik daarna bij de andere arrestant word geplaatst, we vertellen vluchtig elkaars verhaal waarna hij word meegenomen, we eindigen onze gekruiste paden met een vriendschappelijke boks.
- Enkele minuten later stapt er een rechercheur binnen die vraagt of ik een verklaring wil leveren, **ik lucht mijn hart vrij gedetailleerd over dat ik niet snap waarom ik daar ben dat ik ben geschrokken door de acties van de ME en dat ik geen aanleiding tot mijn situatie kon vinden behalve dat ik tegen een schild aan duwde. Hierop antwoord de agent dat hij het allemaal begreep maar dat ik het iets bondiger moest samenvatten. Ik verkort het naar 2 keer geduwd worden door een schild resulteerde in ik die terug tegen het schild duwde.**
- Ik mag daarna gaan, ik controleer of ik al mijn spullen terug heb, juich kort dat ik mijn Jägermeister mag houden en wens ze een fijne dag toe.
- Buiten zie ik dat het regent en realiseer ik mij dat ik alles behalve mijn paraplu terug heb, ik stap naar binnen, vraag waar die is en krijg te horen dat zij het ook niet weten. Ik vraag wat ik nu kan doen waarop zij zeggen dat ik gevonden voorwerpen moet contacteren.
- Ik wandel naar Rotterdam Zuid terwijl ik mijn bezorgde vrienden contacteer waar ik ben, we ontmoetten elkaar op Blaak waar ik het nummer van Jaantje Kramer krijg van de organisatie na het vertellen van mijn verhaal.

VERKLARING #27

Hierbij wil ik toch nog even mijn belevenissen met jullie delen van afgelopen zondag.

Met mijn bandje Ongeregeld speelde wij 1 uur voor aanvang van de manifestatie op het Afrikaanderplein. Was gezellig. Wij hebben er bewust voor gekozen om 14.00 uur te stoppen om de manifestatie niet in de weg te zitten.

Na het opruimen voegde ik me bij mijn kameraden zoals we met elkaar hadden afgesproken. We hadden zoals altijd de Groen Zwarte vlaggen bij ons. De sfeer was heel gemoedelijk en uiteindelijk vertrokken wij met de stoet. Wij zagen wel wat stillen rond ons heen lopen maar gaven daar geen aandacht aan.

Voordat we de Erasmusbrug op liepen maakte wij nog wat grapjes, van wat raar dat de ME-busjes ook mee rijden de brug op en aan de zijkanten een aantal politieauto's. **Wij liepen met zijn vijven tussen de vlaggen van de PvdA en nog andere organisaties.**

Opeens werden wij door de politie uit de groep gesleurd en geïsoleerd en daar stonden nog nog meer kameraden. We werden helemaal ingesloten en konden niet meer weg. Er ontstond tumult en de groep werd verder gescheiden. Mijn kameraden werden apart gehouden en ik kon er tussendoor glippen. Er ontstond een solidariteit van de mensen waar ik nog steeds dankbaar voor bent. Mijn 4 kameraden zijn met de geconfisqueerde tram weggevoerd en uiteindelijk na ID-controle en foto weer vrijgelaten.

Mijn boosheid en later toch ook verdrietig om zoveel staatsterreur zijn gezakt, het maakt mij nog strijdvaardiger. Op naar het volgende woonopstand in Den Haag.

VERKLARING #28

Op een gegeven moment stonden we al een hele tijd op de Erasmusbrug en besloot een groep van ongeveer 20 mensen te gaan zitten. Ik stond rechts van die groep. Tot dan toe had ik geen enkel contact gehad met de politie en ik wilde ook zodra er echt een dreiging vormde, dat het gebied ontruimd zou worden etc. verder weg gaan staan van het protest omdat ik een incident met de politie wilde voorkomen. De groep ging links van mij zitten en ik besloot te blijven staan omdat ik niet precies wist wat er allemaal gaande was en gereed wilde zijn om de brug te verlaten als de politie daartoe bevel zou geven (middels een omgeroepen waarschuwing). Ik stond naast de ME linie die voorkwam dat we verder de brug op liepen maar zij hadden geen enkel teken gegeven dat de brug ontruimd zou worden. De situatie was dus dat ik rustig op mijn gemak af stond te wachten hoe het verder zou verlopen. Vanuit het niets kwam het arrestatieteam rechts vanachter de ME linie en begon op iedereen in te slaan met wapenknuppels. Zodra ik dat zag probeerde ik weg te rennen want ik was niet uit op een aanvaring maar ik werd na twee stappen weggerend te zijn bij mijn arm gepakt voor een paar seconden, toen losgelaten en twee keer heel hard met een wapenstok geslagen. Een keer in mijn ribbenkast en een keer op mijn bovenarm. Dit gebeurde terwijl ik al bezig was met het wegrennen van de ME linie richting het kruispunt. Er werd na de slagen nog een paar keer gedreigd door agenten met wapenknuppels en wat geduwd en getrokken maar ik kon me een weg banen uit het geweld. Om te benadrukken: ik was dus vanaf het moment dat we onverwachts overvallen werden door de politie die ging slaan aan het proberen weg te rennen en heb geen verzet getoond en ben alsnog geslagen. Ik heb er een hele beurse arm en beurse rib aan over gehouden. Ik heb links toegevoegd naar het incident en een foto die er is gemaakt van mij terwijl ik probeer weg te rennen.

Op de foto is te zien hoe er gedreigd word mij te slaan door een agent in burger terwijl ik weg probeer te komen.

Ik heb ook mijn verhaal kunnen doen bij iemand van de correspondent:

Van Veelen, A. (2021) De politiekknuppels zijn weg, het woongeweld gaat door. En dat begon in het stemhokje, De Correspondent

VERKLARING #29

Op het Woonprotest in Rotterdam ben ik doelgericht op mijn hoofd geslagen met volle vuist, centimeter boven mijn slaap. Door een politieagent. Keihard.

Een jongen in mijn buurt, klein van stuk, best wel een dotje zeg maar, werd door pakweg 10 stillen (agenten in burger kleding, waarvan de man op de foto er één van was) besprongen om gearresteerd te worden. Ik ging daarop af om hem te beschermen en toen gebeurde het.

Kent iemand deze man? Is het je broer, buurman, zoon, vader, whatever? Ik wil een naam. Voel me nu niet lekker. Hopelijk is het enkel de adrenaline en niks ernstigs.

VERKLARING #30

Ik ben zelf ingesloten geweest en afgevoerd in een tram. Ik heb van de hele demonstratie geluidsonames gemaakt tot en met het moment dat ik hardhandig uit de tram werd geduwd, werd gedwongen mijn identiteitskaart te laten zien en op de foto werd gezet.

De reden dat ik de tram hardhandig werd uitgeduwd was omdat ik de agent vroeg zich te identificeren en op grond van welk wetsartikel ik aangehouden werd. Dat werd blijkbaar niet op prijs gesteld en rechtvaardigt blijkbaar gewelddadig handelen.

Wat betreft de leuzen: De leus van deze groep tijdens de insluiting was: 'Hoe laat is het? Solidariteit'. Pas na een lange tijd ingesloten te zijn geweest, riepen enkelingen leuzen die als beledigend opgevat kunnen worden. Ik heb ook iemand gezien in deze kring die op zijn neus geslagen was, behoorlijk bloede, bloed dat ook op de straat lag, en die zijn vinger omhoog stak in een V-vorm, een teken van vrede. Tot zover de agressiviteit die ik vanuit deze groep waargenomen heb. Voor de duidelijkheid: ik heb niets met deze groep te maken, ben componist van beroep en werd toevallig ingesloten. Mijn vriendin, actrice, liep een paar meter achter me en werd toevallig niet ingesloten.

Ik kwam toevallig bij deze groep in de buurt omdat een bevriende actrice vooraan meeliep en wachtte totdat we voorbij zouden komen. We zijn toen naar voren gerend om haar niet te lang te laten wachten. In de brief van de locoburgemeester wordt er gewag gemaakt van rennende mensen die naar deze groep toe renden. Dat kunnen wij geweest zijn. Ik heb geen andere mensen naar deze groep toe zien rennen.

In de brief van de locoburgemeester staan een aantal opmerkelijke passages.

- "De politie kreeg via verschillende aanwezige demonstranten op het plein te horen dat deelnemers uit de groep in het zwart gekleed de menigte probeerden op te ruien."

Dit duidt erop **dat ze de waarneming niet zelf gedaan hebben, maar hebben gereageerd op 'van horen zeggen'.**

- "Door de drukte en het uitgangspunt om terughoudend op te stellen op deze locatie is dit op dat moment niet voor de hele groep gelukt."

"Op deze" is opvallend omdat het erop lijkt te duiden dat het uitgangspunt was om zich op een andere locatie niet terughoudend op te stellen.

- "Van degenen die zijn gecontroleerd, was een aantal afkomstig uit het buitenland en bij de politie bekend als links-extremisten. Het gedrag van deze personen, bestaande uit het opruien van demonstranten en het ontwijken van politiecontroles en het door hen dragen van gelaatsbedekkende kleding maakten dat de politie deze groep als een potentieel risico voor ordentelijk verlopen van de demonstratie inschatte."

Opmerkelijk: ze hebben politiecontroles ontweken, maar zijn toch gecontroleerd. Zoals eerder te lezen viel valt te betwijfelen of de politie zelf getuige is geweest van dit opruiende gedrag. Ook wordt in de zin overgegaan van gedrag van “personen” naar het potentiële risico van een “groep”.

- “Mede met het oog op de onregelmatigheden van de demonstratie in Amsterdam, wilde de politie een beeld hebben van de aanwezige demonstranten en of er niet dezelfde personen tussen zaten als bij de demonstratie in Amsterdam die daar een Black Block hadden veroorzaakt.”

Blijkbaar was dit het doel: persoonsgegevens en daaraan te koppelen foto's verzamelen.

- “Deze mensen provokeerden herhaaldelijk de aanwezige politie om een reactie uit te lokken.”

Uit mijn audio-opnames blijkt het tegendeel. **Zoals hierboven gezegd werd er pas individueel, door een enkeling, op de politie gescholden nadat we al lange tijd waren ingesloten.** Overigens heb ik dat ook gedaan direct nadat ik met knuppels geslagen was. Dit was echter niet de aanleiding voor het insluiten maar een uiting van kwaadheid over het onnodige geweld.

- “Agenten werden onder meer beledigd met termen als ‘fascisten’ en ‘staatsterroristen’ en kregen middelvingers getoond.”

Te constateren valt dat deze schending van het recht op demonstreren door de staat is gesanctioneerd en derhalve als een vorm van staatsterrorisme kan worden gezien. Is dat een belediging of slecht een weergave van feiten...? Ik ken landen waar dit genoeg aanleiding zou zijn voor ingrijpen... Nederland begint zich in dat rijtje te scharen.

- “Hiervoor werd de ME ingezet, zonder toepassing van geweld.”

Moet ik aannemen dat deze mensen zichzelf tot bloedens toe hebben geslagen?

Nadat ik geslagen was door de politie riep een agent iets in de trant van “Kom dan hier, dan sla ik je helemaal verrot”. Dat was waarschijnlijk absoluut niet gewelddadig bedoeld...

Overigens was de reden dat ik geslagen werd dat ik me aan de buitenkant van de groep bevond (zoals gezegd was mijn vriendin net niet ingesloten). **Toen een agent mij van opzij met een stok in mij zij begon te porren vroeg ik hem daarmee op te houden. Daarop renden twee agenten naar voren en verkochten mij twee klappen op mijn rug.** Ook kwamen er drie stillen op me afgerend (waaronder één met zonnebril in legerjas en een kaal hoofd). Ik had me snel omgedraaid omdat ik een nogal dure bril draag en niet de indruk heb dat de agenten die na afloop zouden vergoeden. Als ik me hier echt op voorbereid zou hebben had ik natuurlijk mijn bril niet gedragen... Ik beschouw deze hele insluiting als een gevangenneming aangezien ik niet vrij was me te bewegen naar waar ik wilde.

- “De ME heeft hierop deze groep omsingeld en bereidde de controle voor. Op dit moment werd de ME in de rug aangevallen door andere demonstranten, zij gebruikten hiervoor een houten huisje dat vooraan de demonstratie reed. “

Ik stond aan de rand van de tramverhoging. Het is niet gebeurd dat de “ME” (in politiejasjes) van achteren werd aangevallen. Er waren geen demonstranten op de trambaan. De ME die bij het huisje stond auto's en agenten, reden naar voren en niet naar achteren. Er is ook geen aanleiding voor een agent om naar een busje te kijken, in plaats van naar de menigte. Dit verhaal is dus door de politie ingefluisterd, maar strookt niet met de feiten.

- “De aangehouden personen hebben niet meegewerkt aan een vreedzaam verloop van deze demonstratie, waardoor de politie genoodzaakt was om op te treden.”

De demonstratie verliep volkomen vreedzaam tot er bussen met gewapende agenten arriveerden alsof het oorlog was.

- “Ik betreur dat er een politie optreden noodzakelijk was bij deze demonstratie.”

Op geen enkele manier was het verstoren van de demonstratie op deze manier noodzakelijk. De noodzaak wordt gezien mijn opmerkingen ook niet aangetoond door de locoburgemeester die zich ook nog eens op eenzijdige bronnen en willekeurige filmpjes (natuurlijk geen filmpjes waar niets gebeurt... want dan had deze locoburgemeester zich stierlijk zitten vervelen).

Verder valt te constateren dat de situatie door een burger en niet door de burgemeester, noch de locoburgemeester is gede-escaleerd.

VERKLARING #31

Ik was zondag 17 oktober aanwezig bij het Woonopstand-protest in Rotterdam. Ik maak deel uit van een collectief - Rhythms of Resistance - dat drums speelt op o.a. demo's zoals deze. Deze dag had een heugelijke moeten zijn omdat het de eerste keer was dat de nieuwe Rotterdamse RoR groep aan een protest zou deelnemen. Wij waren met een aantal mensen uit Amsterdam om hen hierin te ondersteunen.

Vanaf het begin was het al onduidelijk waarom er zoveel politie te paard aanwezig was bij een vreedzame demonstratie en voor het oplopen op de Erasmusbrug stonden er ook opmerkelijk veel ME-busjes aan de kant van de weg.

Toen we bijna de brug afgelopen waren bleek dat de rest van de demonstratie niet achter ons aankwam en vernamen we dat de politie een groep mede demonstranten tegen hield. In de overtuiging dat vrijheid van protest voor iedereen zou moeten gelden gingen we in solidariteit met de vastgezette groep naar hen terug. Uiteindelijk werden we tegengehouden door een rij agenten in wapenuitrusting die ons met harde duwen met hun schild en enkele slagen van wapenstokken langzaam terug werkten naar de noordzijde van de brug. Ook kwamen er paarden gevaarlijk tussen ons staan, een iemand uit onze groep is bijna door een paard geraakt.

Omdat het onduidelijk was waarom politie tijdens een vreedzame demonstratie met zoveel geweld optrad scandeerden we "Wij zijn vreedzaam, wat zijn jullie?". Vlak daarna kwam vanachter de politielijn een groep mannen niet in uniform en grepen de persoon naast me. In de commotie en mijn overtuiging dat de persoon niets verkeerd had gedaan trok ik hem terug aan zijn rugzak. Vervolgens hoorde ik een luid metalen geluid op mijn hoofd en viel ik weg. Ik had pijn aan mijn hoofd en toen ik eronder voelde zat mijn vinger onder het bloed. Dat is rond 17:20 gebeurd.

Ik werd opgevangen door een mededemonstrant en uiteindelijk kwam er een agent die zich over me wilde ontfermen. Hoewel ik huiverig was daar zijn collega me zojuist verwond had heb ik me toch door hem buiten de demonstratie op een plek laten wachten waar kort daarna nog twee slachtoffers van politiegeweld aankwamen: een was op zijn neus geslagen die daardoor gebroken was en een ander was aan de zijkant van zijn hoofd geslagen waardoor er waarschijnlijk glas in zijn oog was gekomen.

De agent heeft een ambulance voor ons gebeld en heeft ons daarna laten wachten tot deze aankwam. Dit duurde ongeveer een half uur. Ik ben als laatste van de drie bekeken door het ambulancepersoneel. Er werd geconstateerd dat ik hechtingen nodig had en omdat het nog steeds bloedde heb ik ook een verband gekregen.

In het ziekenhuis heeft de behandelend arts mij vier hechtingen moeten geven en geadviseerd dat ik 48 uur volledige rust moest nemen waardoor ik twee dagen niet kon werken.

VERKLARING #32

Ik zat op 17 oktober in het black block. We verzamelden bij het zwembad, om de hoek bij het Afrikaanderplein. Daar leek meteen wat aan de hand: er stonden busjes geparkeerd. **Eerst leek er niets aan de hand, maar toen stapte de politie uit en begonnen mensen preventief te fouilleren en identificeren.** Ze vormden een sluis voor mensen die naar het verzamelpunt toekwamen. **Het is niet normaal om voor een demonstratie al te fouilleren, dus de spanning liep toen al een beetje op, vooral voor de mensen die ook geïdentificeerd waren.** Ik ben zelf trouwens niet preventief gefouilleerd, maar dat kan komen omdat ik op dat moment mijn zwarte kleding nog niet aan had. Ik heb me pas omgekleed nadat we het verzamelpunt bij het zwembad hadden verlaten. Overigens is dat ook de reden dat mensen met grote rugtassen lopen. We hebben extra kleding bij ons, maar ook EHBO-spullen, eten, drinken en medicijnen. Je zal het maar nodig hebben tijdens een demonstratie en het niet bij je hebben.

Er was bij het zwembad ook een andere groep die zich verzamelde. Zij hoorden niet bij het black block. Zij hadden bordjes bij zich, met woningen nu of zo daarop geschreven, met houten palen eraan. Die palen hadden een punt. Toen heeft de politie tegen ze gezegd dat dat verboden wapenbezit was. Er kwam een agent met een zaag die de punten van de palen af heeft gezaagd. Toen hebben we besloten om het verzamelpunt te verplaatsen, ook al was onze groep nog niet compleet, en de rest van de black block op te wachten in het Afrikaanderpark. We wilden binnen de hekken bij de demonstratie in de buurt staan, om te voorkomen dat we buiten het zicht van andere demonstranten ingesloten zouden worden. Je staat daar in je eentje en dat is riskant. We hebben geprobeerd aan zoveel mogelijk mensen door te geven dat dat het nieuwe verzamelpunt was.

In het Afrikaanderpark werd de groep langzaam groter. We stonden wel een beetje in het gangpad bij de hoofdingang, dus we zijn toen achterin bij het huisje gaan staan. En toen viel ons op dat de politie weer bezig was met rondrijden, wat onze aandacht trok. **Toen kwamen we er vrij snel achter dat er een ME-busje achter het hek stond, met de grootste camera die ik ooit heb gezien, met een enorme lens.** Ik denk om hoge kwaliteit foto's te maken van een grote afstand, want ze stonden een flink eind verderop. En **omdat mensen dan al gefouilleerd zijn, geïdentificeerd zijn, je een verzamelpunt hebt moeten cancelen én er foto's worden gemaakt, gaan er alarmbellen rinkelen.** Toen zijn we ons beter gaan organiseren. We zijn meer op onze omgeving gaan letten. Zo **kwamen we erachter dat de undercoveragenten al bezig waren met ons te onderzoeken:** ze keken naar ons, waren heen en weer aan het bewegen, probeerden erachter te komen wie wel en niet bij ons hoorden, je zag ze overleggen en wijzen. **Het was echt op ons gericht en niet op de andere demonstranten. Ze waren specifiek met ons bezig en aan het kijken wat ze konden doen.** Wij hebben in de groep aangegeven dat er undercoveragenten bezig zijn en dat men ze in de gaten moet houden: we moeten zorgen dat we weten waar ze zijn en dat ze niet zomaar naast ons staan. Dat was een gespannen situatie, want de speeches duurden lang en als je dan ineens een paar undercoveragenten uit het oog bent verloren, dan ben je naar ze op zoek.

Achteraf kreeg ik het idee dat ze vooral bezig waren met ons in de gaten te houden totdat de speeches klaar waren. Toen de speeches eindigden, zagen we dat de groep undercoveragenten zich in tweetallen hadden opgesplitst. Toen we gingen lopen werden zij weer twee groepen. Eén groep ging links van ons staan, tussen andere mensen. Een andere groep ging rechts achter ons staan. Toen we de hekken uit waren merkten we dat één groep de taak had om links van ons te lopen en de andere rechts, zodat we meteen omsingeld waren. Alleen leek dat niet zo, omdat ze in burgerkleding waren. Zo zijn ze meegelopen tot aan de brug. Het kan trouwens wel zijn dat het eruit zag alsof onze groep tijdens het lopen groter werd. Er was bijvoorbeeld een moment dat de groep groter leek, omdat er heel veel onervaren demonstranten waren die niet door hadden dat ze in een black block liepen. Ook was er een moment dat de groep groter leek, omdat er een gat was gevallen. Bij het opstarten van de demonstratie waren er twee black blocks. Eentje liep naar voren en eentje liep naar achteren. In het begin leek het daarom niet echt op een black block. Later zijn we weer dichterbij elkaar gaan lopen.

Bij de brug kwamen we erachter dat er ook undercoveragenten in onze groep aanwezig waren. Ze waren ook in het zwart gekleed en hadden maskers op. We kregen dat door omdat ze wat achteraan liepen, aan de zijkant, niet meeriepen met leuzen en als we ze aankeken reageerden ze schrikachtig. Zo van, ben ik m'n undercover kwijt? **Toen begonnen we te roepen 'stillen de demo uit'. De eerste keer reageerden ze daar niet op. Toen hebben we ze direct aangesproken, hebben we weer geroepen 'stillen de demo uit' en toen verdwenen ze. Dat was vlak voor de brug.** Ineens zagen we dat alle undercoveragenten minder met ons bezig waren. We dachten, hoezo zijn we niet meer interessant? Toen kwamen we de hoek om en zagen we dat de hele ME-linie opgelijnd stond.

We liepen de brug op en de ME liep met ons mee met getrokken wapenstokken. Daar zijn ook beelden van. Het klopt dat we toen zijn vertraagd. Er ontstond onrust binnen de groep, we gingen voor elkaars voeten lopen en we liepen omhoog de brug op. We liepen verder en toen hoorde ik op een gegeven moment achter het black block roepen dat de undercoveragenten iemand hadden opgepakt. Ik weet niet of dat iemand uit het black block was. **De situatie was gestrest en wij werden daar ook gestrest onder. Het was een escalatiepunt.** Vanaf dat moment begonnen meer mensen in het blok heen en weer te lopen. Ik deed dat de hele tijd al, maar toen gingen meer mensen dat doen. Toen gingen wij antipolitieleuzen roepen, natuurlijk. **Je zag dat de politie het tempo ging verhogen. Eerst liepen ze nog met ons mee, een klein stukje achter ons. Toen zag je dat het tempo verder omhoog ging en werden we ingesloten.** Vanaf het moment dat ze achter ons gingen lopen tot het moment dat we waren ingesloten, daar zaten een paar minuten tussen. **Ook zijn er door de politie random demonstranten die in het zwart gekleed waren in ons black block geduwd tijdens de politie, maar zij hoorden er niet bij.** Ik heb trouwens niet gemerkt dat wij ons tempo hier hebben vertraagd. Ik had zelf het gevoel dat we toen we de brug af liepen gewoon door liepen.

Toen we waren ingesloten wisten we niet goed wat we moesten doen. We waren wel meteen alert op undercover's. Die waren inmiddels weer teruggekomen in één grote groep naast ons. Dat werd ook kenbaar gemaakt binnen de groep, zodat ze niet bij ons weer een arrestatie konden plegen. Dat is ook niet gebeurd. Toen is het huisje door de ME-linie geduwd en zijn er een aantal mensen ontsnapt en gewond geraakt. Ik bleef met een kleinere groep achter. We werden de trambaan opgewerkt. Er werd ons vrij weinig verteld. Vragen die we hadden over of we gearresteerd zouden worden, werden niet beantwoord. Het voelde als een kwartiertje, maar op een gegeven moment zag ik dat we er al drie uur stonden. Later was ik blij met de video van de politieagent die zei dat we nog niets fout hadden gedaan. Er is wel een woordenwisseling geweest toen we werden gevraagd om de tram in te gaan. We vroegen, 'wordt dat aan ons gevraagd, of gevorderd?' De agent zei, 'het wordt gevraagd'. Toen zeiden we, 'dan doen we het niet.' Vijf minuten later was hij terug met een megafoon en zei, 'nu wordt het gevorderd'.

In de tussentijd werden er honden ingezet om mensen te intimideren, niet voor geweld. Intimidatie was sowieso een belangrijk aspect van de hele situatie. We hadden ons inmiddels allemaal voorbereid op arrestatie. We hadden nog snel wat gegeten, gedronken en een sigaret gerookt. Toen werd uiteindelijk aan ons gemeld dat we niet gearresteerd zouden worden, maar verderop afgezet zouden worden. Daar werden we gefouilleerd, geïdentificeerd en gefotografeerd. Ik ben wel benieuwd met wat voor camera ze foto's van ons hebben gemaakt. Het kan een normale camera geweest zijn, maar het kan ook een biometrische scan zijn geweest. Dat is een soort vingerafdruk, maar dan van je hoofd. Ik vond het vreemd dat ze een foto van je willen, als ze de hele dag al foto's hebben lopen maken en je ID-kaart hebben gezien. Ze hebben al zoveel data van mensen, en het is handig om biometrische scans te hebben van activisten. Ik heb vernomen dat er in ieder geval één iemand uit de tram is opgepakt. Vermoedelijk gaat het om de persoon waar die foto van is dat die persoon hun blote kont liet zien in de tram. Niemand weet echt precies waar die persoon voor is opgepakt, maar vermoedelijk heeft het daar mee te maken. Achteraf vroeg ik me nog af wat er gebeurd is met een persoon uit het black block die keihard op zijn neus was geslagen. Hij had een gebroken neus. Hij heeft een tijdje met een bloedneus rondgelopen. Hij vroeg of hij medische zorg kon krijgen en is met een ME-busje verdwenen. Hij ging niet de ambulance in. Ik hoop dat dat netjes is afgehandeld.

VERKLARING #33

Tijdens de kettle werd er een huis op wielen vanuit de andere kant van de politiebarricade door de politiebarricade geduwd. Op dat moment besloot een deel van de mensen die gekettled waren proberen uit te breken. Daar heb ik geprobeerd deel van uit te maken. Toen dat gebeurde ben ik, ik denk van achteren, door een wapenstok op mijn oog geslagen terwijl ik een bril op had.

Die bril ben ik kwijt.

Ik was erg in paniek omdat ik aan het begin helemaal niets zag door dat oog. En omdat ik iets in mijn oog voelde waarvan ik dacht dat het glas was (uiteindelijk was dat waarschijnlijk een bloeduitstorting in mijn oog dat ik voelde).

Ik ben door twee kameraden geholpen. Eentje die gelijk een stuk doek voor mij afscheurde om het bloeden te stelpen. Eentje die voor mij de politie benaderde om te zeggen dat ik medische attentie nodig had.

Vervolgens mochten ik en een andere jongen (met een gebroken neus) uiteindelijk met twee agenten meelopen en zouden die een ambulance voor ons regelen. Het was voor hen geheel onduidelijk waar ze ons heen moesten brengen. Eerst wilden ze ons naar de zuidkant brengen, waarvoor we weer helemaal terug moesten lopen de brug over, uiteindelijk zijn we via een trap langs de brug naar een brede straat gebracht waar we op de ambulance moesten wachten. Daar zat nog een man (bij wie de politie een gat in z'n hoofd had geslagen) en nog twee agenten. Na een tijdje liepen de agenten die mij begeleid hadden naar de wachtplaats weer terug naar de brug. Vijf of tien minuutjes daarna gingen ook de twee agenten weg die ons stonden op te wachten en was er geen politie meer. De politie die als laatste vertrok drukte ons op het hart dat we op de ambulance moesten wachten omdat het wel lullig zou zijn als die ambulance voor niets uit zou rukken (waar ik het uiteraard mee eens was maar we werden dus duidelijk nergens van verdacht).

De ambulance kwam ongeveer een half uur nadat we op de wachtplek arriveerden aan. Ik werd als eerste onderzocht. Het pupil van mijn aangedane oog was verwijd en reageerde niet goed op lichtprikkels en er werd besloten dat ik naar de Spoedeisende Hulp (SEH) moest. Hiervoor werd een tweede ambulance gebeld die ongeveer vijf tot tien minuutjes later, nadat ik gecheckt was door de eerste ambulancebroeder, arriveerden. In de tweede ambulance is mijn bloeddruk en saturatie gemeten en werd ik naar het ziekenhuis vervoerd.

In het ziekenhuis ben ik onderzocht door een opname-arts, een SEH-arts en ten slotte een oog-arts. Ik had een bloeduitstorting in mijn voorste oogkamer en kreeg een recept mee voor een cocktail aan oogdruppels; één om mijn oogdruk te verlagen, één pupilverwijder en één ontstekingsremmer.

Vervolgens mocht ik eindelijk naar huis, rond kwart over negen. Mij werd nog wel op het hart gedrukt dat als ik flitsen begon te zien ik zo snel mogelijk contact moest opnemen.

Die nacht heb ik mijzelf een aantal keer gewekt met de wekker voor het geval ik een hersenschudding had. Na de laatste keer wakker worden (langste periode achter elkaar slapen) werd ik weer wakker met een zwarte vlek die de helft van mijn zicht in het aangedane oog bedekte. Dit trok wel weer bij. Hierna zag ik niet zozeer flitsen maar wel een soort flikkering (een beetje vergelijkbaar met wat je vroeger zag als je probeerde met een camera een beeldbuis scherm probeerde te filmen).

Het is nu 5 dagen later en mijn zicht is nog steeds niet hersteld. Dit heeft als het goed is nog steeds met de oogdruppels te maken maar het is alsnog beangstigend dat ik sinds die klap niet meer normaal door dat oog heb kunnen zien. Het komt als het goed is goed, maar het blijft eng om af te moeten wachten. Ook zie ik nu op mijn bovenste ooglid een korstje, waardoor ik mij realiseer dat het echt heel weinig gescheeld heeft of ik had echt mijn brilglas in mijn oog gehad. Ik merk dat het allemaal behoorlijk traumatiserend voor mij is geweest. De dagen voel ik me sterk maar in de nachten heb ik veel last van woede en angst. Ik heb gelukkig wel heel veel steun, in woord en daad, van bekende en nieuwe kameraden. Dit doet mij gelukkig wel heel veel goed!

Inmiddels is het negen dagen geleden, en heb ik bij een check-up door de oogarts te horen gekregen dat er wel permanente schade is aangericht. Ik heb een zogenaamd oedeem van Berlin opgelopen, dit is een kneuzing van het netvlies. Ter plaatse van deze kneuzing zal het netvlies zich niet meer geheel herstellen. Ik heb mazzel gehad dat deze kneuzing zich op een plaats heeft bevonden waar dit waarschijnlijk weinig invloed zal hebben op hoe mijn zicht zich herstelt, hoogstens in mijn perifere gezichtsveld zou ik blijvende schade kunnen zijn opgelopen. Ondanks dat ik dus mazzel heb gehad met waar deze kneuzing ontstaan is geeft dit wel heel erg aan hoe excessief en hoe roekeloos het door de politie toegepaste geweld is geweest.

VERKLARING #34

Ja, de eerste keer dat we gekettled waren en het huisje op ons af kwam, toen ging de politie op zij voor het huisje en probeerden we als een groep naar voren te rennen en begon de politie op iedereen in te slaan. **Ik zag ze mensen voor mij slaan maar kon niet naar achter, dus draaide me op zij en hield m'n armen voor m'n hoofd, maar toen sloeg ie van de zijkant dus kreeg ik de knuppel recht tegen m'n voorhoofd.** Ik probeerde toen richting de zijkant van de brug weg te gaan maar daar stond de smeris nog steeds, maar eentje, misschien die die me geslagen had of een naast hem geen idee, trok me aan m'n arm naar buiten en zei "wegwezen jij", een andere smeris links van me greep me aan de andere kant vast en probeerde me tegen te houden maar toen was die eerste rechts van me weer zo van "wegwezen" en trok weer aan me en toen lieten ze me gaan. Hadden denk ik geen zin om te dealen met iemand die ze heel duidelijk in het gezicht hadden geslagen.

VERKLARING #35

Op zondag 17 oktober liep ik in Rotterdam mee met de zogenoemde “Woonopstand” demonstratie. Ik had mij gevoegd bij het zogeheten “anarchistisch blok”.

De sfeer was, naar mijn idee, niet meer gespannen dan normaal. **Links en rechts van de demonstratie liepen talloze Romeo-eenheden de boel naar mijn mening te provoceren.**

Tot het moment dat we de Erasmusbrug naderde. Op dat moment verdwenen de Romeo-eenheden opeens en werden ze vervangen door een rij ME'ers die aan weerskanten met wapenstok al in de hand langs het hele anarchistische blok gingen lopen. Ik vond dit vreemd. Ik hoorde een van de demonstranten zeggen dat ze een stukje terug mensen aan het arresteren waren. Ik keek om maar kon verder niks zien dat daar op leek om dat te bevestigen dus ik dacht er verder niet zoveel van.

Halverwege de brug mocht ons hele blok van de politie opeens niet meer verder lopen en werden we, ongeveer 200 man denk ik, door de ME omsingeld. Ik heb meerdere keren aan verschillende agenten gevraagd wat hiervan de reden was maar kreeg op deze vraag geen antwoord.

Na enige tijd, denk een kwartier ongeveer en nog steeds geen reden van mijn vrijheidsberoving, begon ik een beetje zenuwachtig en bang te worden. Op dat moment werd er van buiten de omsingeling een kar door de linie van de ME geduwd waardoor er een gat in de linie ontstond. **Ik greep, net als ik denk honderd anderen, mijn kans en begon langs de linie te rennen. Hierbij kreeg ik meerdere klappen van een wapenstok op mijn hoofd en op mijn rug. Een jongen met een bril die naast mij rende werd in zijn gezicht geslagen. Er liep bloed over zijn gezicht. Ik stopte met rennen en schreeuwde tegen de agenten dat ze moesten stoppen met slaan. We werden door de agenten weer terug de omsingeling in geduwd. Later bleek de jongen met de bril glas van zijn bril in zijn oog te hebben gekregen.**

Na ongeveer een half uur binnen de omsingeling te hebben gestaan moesten we in een tram gaan zitten. Door de hele tram verspreid stonden ME'ers. De ME'ers voorin de tram schreeuwden naar ons dat we naar achteren moesten lopen en de ME'ers achterin de tram schreeuwden dat we naar voren moesten lopen terwijl niemand een kant op kon.... Ik begreep hier helemaal niks van. We zaten toch al in de tram, wat wilden ze nou nog meer van ons?

Ik zag vanuit de tram dat er een grote groep mensen op het asfalt van de brug was gaan zitten. Toen zag ik dat **de ME een soort (rommelige) charge uitvoerde waarbij mensen die op de grond zaten werden geslagen met de wapenstok.**

De tram begon met rijden maar de rit duurde echter maar een meter of honderd. Al toen de tram de brug af was stopte de tram. We moesten één voor één uitstappen, ons laten fouilleren, een foto laten maken en ons identificeren. Ook maakten ze een foto van mijn ID-kaart. **Ik heb toen we omsingeld waren, toen we in de tram zaten en toen ik werd gefouilleerd meerdere malen om een reden van dit allemaal aan de politie gevraagd maar deze nooit gekregen....**

VERKLARING #36

Tijdens mijn aanwezigheid bij de Woonopstand in Rotterdam 19 oktober 2021 ben ik door een ME'er zeer hard geslagen met een slagwapen. Hierdoor zit er een scheurtje in het bot boven mijn rechter elleboog. Ik moet nu 4 a 6 weken met gips om mijn arm lopen, wat betekent dat ik mijn werk (gitaarles geven, optreden met bandjes) niet of zeer beperkt kan uitvoeren.

Bij aanvang van het protest zag ik dat veel mensen die in het zwart gekleed waren zich moesten legitimeren en preventief gefouilleerd werden. Er was ongelooflijk veel politie en ME aanwezig. Het gaf mij de indruk dat de politie zich voorbereidde op een rel. Tijdens de speeches voelde ik me constant ongemakkelijk en op mijn hoede, omdat er veel politie aanwezig was, waaronder 'stillen' die zich tussen ons bevonden.

Tijdens de mars werd de groep waar ik mij bij aansloot zonder aankondiging en zonder duidelijke reden omcirkeld door de ME. De ME'ers waren uitgerust alsof er een rel gaande was (knuppels, helmen en schilden). Dit was overduidelijk niet het geval.

De aanwezigheid van al deze agenten, uitgerust met wapens en schilden, ervaarde ik als zeer bedreigend en door de opgefokte houding van de ME'ers voelde mij erg onveilig. Toen er een mogelijkheid bleek om aan deze situatie te ontkomen heb ik net als vele anderen mijn kans gepakt om weg te rennen. Ik zag dat mensen op hun hoofd werden geslagen en ik raakte in paniek. Tijdens het wegrennen probeerde ik een andere demonstrant, die tijdens het rennen gevallen was, omhoog te helpen. Tijdens deze handeling werd ik twee keer hard geslagen door een ME'er. Dit is vermoedelijk ook de klap die er voor gezorgd heeft dat mijn arm nu gebroken is. Mijn vluchtpoging en de klap die ik kreeg zijn zichtbaar in een filmpje dat gepubliceerd is op YouTube door 'doorbraak EU'. (<https://youtu.be/1gzsJKyqhLU>) De precieze tijd waarop de klappen zichtbaar zijn is 2:02. De reden achter dit politiegeweld is mij tot nu toe onduidelijk, gezien ik op geen enkel moment bereid leek om geweld tegen de politie te gebruiken.

De onredelijkheid achter dit geweld is nog schrijnender als je ziet dat ik op tijdstip 2:10 in het filmpje nogmaals geslagen word, dit keer op mijn been. Wederom valt uit de beelden nergens op te maken dat ik bereid was om geweld tegen de politie te gebruiken en de reden achter dit politiegeweld is mij nog steeds niet duidelijk.

Nadat we weer werden ingesloten door de ME zijn we afgevoerd met een tram. Om tot nu toe voor mij onduidelijke redenen werd mij gevraagd om mij te legitimeren, werd ik gefouilleerd en werd er een foto van mij gemaakt. Ik had geen verboden voorwerpen bij me. Achteraf bleek dat we preventief zijn gefouilleerd omdat we in het zwart gekleed waren en volgens de politie uit waren op het plegen van strafbare feiten. Dit vind ik geen legitieme reden om ons massaal af te sluiten, in elkaar te meppen, te vragen om legitimatie, foto's te maken en te fouilleren.

Begrijpelijkwijs heb ik de agent in kwestie nooit toestemming gegeven om mij te slaan. Dit neem ik hem daarom ook zeer kwalijk.

VERKLARING #37

Na een lange reis vanuit het noorden kwam ik aan op metrostation Rotterdam Rijnhaven. Bij het verlaten zag ik de eerste SP-vlaggen en een vader met een zoontje.

Gezellig opgetrokken met vader en zoon liepen we richting het Afrikaanderplein. Daar aangekomen scheidde onze wegen en ben ik bekenden tegen het lijf gelopen. Met een praatje en luisterend naar bandje wat speelde.

Daarna **liep ik richting de ingang van het park waar ik staande werd gehouden. Ja je hebt gezichtsbedekking en we willen je ID-kaart zien.** Na de check kon ik mijn weg vervolgen.

In het park was het heerlijk druk, veel organisaties en groot vlagvertoon. In het park was het voor mij een weerzien van vele bekenden binnen de anarchistische scene. Na gekeuvel met bekenden en genoten te hebben van de inspirerende sprekers was het tijd om in beweging te komen en de demonstratie te gaan lopen.

Bij het verlaten van het park viel ons al heel snel op dat vele Romeo's langs de hekken stonden en 2 liepen gelijk op met ons. Gelijk op maar 1 aan de zijkant, 1 in de demonstratie.

Die 2 Romeo's kwamen steeds meer de demonstratie in waarna er "Stillen de demo uit" werd gescandeerd. Stug bleven ze in de demonstratie lopen.

Bij mij rees de vraag, hoezo lopen er stillen in de demonstratie en hoezo vindt men dat oké? Of werden ze echt niet herkend?

Na nogmaals smeris de demo uit gescandeerd te hebben en door het provocerende gedrag mochten we gebruik maken van een spandoek die mede demonstranten in hun tas hadden.

Met dat spandoek hebben andere en ik de 2 stillen naar de zijkant gedirigeerd. Verder scanderend "Stillen de demo uit", met het spandoek als enige lijn er tussen begon het gezeik.

Een opgeschoten kale Romeo in een leger/camojas begon te dreigen: Jij bepaalt niet waar m'n collega's lopen en pas op anders ben je van mij.

Daarop reageerde ik: "Nee, ik bepaal niet waar ze lopen, maar niet provoceren in de demo lekker aan de zijkant blijven".

Nog steeds liepen de 2 Romeo's dicht langs het spandoek maar nou geïrriteerd. Ik kwam met het spandoek tegen hem aan en werd met een flinke douw de demo ingeduwd.

Er volgde een "Heeee"-moment van omstanders en nog een woordenwisseling met de opgeschoten kale in z'n camojas.

Vervolgens zag ik dat hij zijn wapenstok uitklapte en voelde de bui al hangen. Ik werd gegrepen door 2 à 3 stillen en werd in het busje gegooid waar ik nog tal knietjes op mijn been en ribben heb mogen ontvangen, pols omgedraaid werd en vervolgens getiewrapt. Zo werd ik in het achterste gedeelte van het busje neergezet. Vanuit het busje heb ik het grootste gedeelte van de demonstratie kunnen aanschouwen.

Van de brute charges van de ME/Romeo's (die ik 5 à 6x heb zien omkleden in het busje van burger naar riot gear met helm en vice versa) tot aan de gescheiden groep die met de tram werd afgevoerd tot de geweldige capriolen van het kraakhuisje.

Wat een verschrikkelijke machtsvertoon en klopgrage smeris. Was echt niet normaal!!! Maar dammmn wat een solidariteit zo blij dat gezien te hebben.

Nadat de tram met de ingesloten kameraden weg was werd bij mij achter op de bus geklopt, deuren gingen open en werd ik naar een arrestantenbus overgebracht.

Mijn reis vervolgde naar bureau De Kuip waar ik eindelijk werd ontdaan van de tiewrap. Ik werd op de foto gezet, spullen werden doorzocht en kreeg labeltje nr. 7 voor mijn spullen.

Wachtend in een wachtcel waar ik met 2 anderen zat werd ik er uitgehaald en voorgeleid. Het ging om de APV/opruiming/aanzetten tot wanordelijkheden. (wat het precies is zal mijn strafbeschikking uit moeten wijzen).

Na de vraag of ik advocaat wou waar ik hoofdschuddend voor bedankte werd ik weer in de wachtcel geplaatst.

Later werd ik er weer uitgehaald om een mogelijke verklaring af te leggen wat werd beantwoord met "ik heb niks te verklaren" toen werd mij medegedeeld dat ze alles gereed gingen maken en dat ik daarna mijn weg kon vervolgen.

Zo geschiedde het dat ik om 19:40 werd heengezonden dat ik een strafbeschikking zal ontvangen maar dat ze me de hoogte niet konden zeggen want daar gaat het OM over.

Het is nu 22 oktober dat ik dit schrijf. Twee dagen last gehad van mijn been, kameraden gesproken, beelden gezien van de staatsterroristen met hun geweldsmonopolie en ga zo maar door.

Een goede demonstratie, waar niks aan de hand was overschaduwd door het politiegeweld. Maar wat voor mij een goede drijfveer is, waar de verdeel en heers-strategie gebroken werd was door de solidariteit van ieder!!!

Het mooiste en het krachtigste wat ik sinds tijden heb gezien.

VERKLARING #38

[Op de Wilhelminakade was] er was enige rumoer en binnen het blok konden we herkennen dat stille agenten ons omsingelde of inmengde. Ik begon met filmen omdat ik merkte dat de sfeer grimmig werd. **Er doken een aantal agenten doelgericht op mensen uit het blok,** ik rende er naar toe om te proberen dearresteren. Daarna werd ik door kameraden meegenomen en begon ik te focussen op filmen, tot het einde van de video.

VERKLARING #39

‘Rellen bij landelijk woonprotest’, daar kopt het AD mee vandaag. Maar dat is niet wat ik heb gezien. **Samen met honderden andere deelnemers aan de Woonopstand heb ik gezien hoe de politie een vreedzaam protest verstoorde en liet uitlopen op complete chaos.**

De middag begon heel gemoedelijk, in het Afrikaanderpark met sprekers van verschillende organisaties die zich uitspraken tegen het landelijk woonbeleid. De opkomst was divers: oud, jong, mensen met kinderen, studenten, verschillende politieke partijen, een breed gedragen protest.

Toen we na de speeches in het park begonnen aan de demonstratie die naar de Markthal zou leiden, bleef de sfeer er goed inzitten. Aan de kop van de stoet liep een groep muzikanten, er werd gedanst, gejoeld, je voelde dat de mensen trots waren dat we er met zovelen waren, een gevoel van solidariteit.

We passeerden Rijnhaven en liepen door richting de Erasmusbrug, langs Wilhelminaplein. Daar zagen we de eerste agenten die waren uitgerust met een helm en een knuppel aan hun riem. Er werden grapjes gemaakt: “Lekker dienstbaar weer” en “Die zijn er zeker voor onze veiligheid”. We gingen de brug over – maar vlak voor we Leuvehaven bereikten, besloot de politie de demonstratie ineens stop te zetten. Ik keek om en zag hoe de ME pal achter mij de stoet afsneed en een groep demonstranten zonder duidelijke aanleiding omsingelde. Veel mensen stopten om te kijken wat er aan de hand was en begrepen niet waarom we stilstonden. **Er kwam geen verklaring vanuit de politie, die zich steeds grimmiger opstelde.**

Mensen die vanaf de verhoging bij de trambaan op de situatie uitkeken werden naar beneden geduwd, persfotografen lieten tevergeefs hun perspas zien. Er werd gescandeerd: “We see no riot here, put down your riot gear!” Dit duurde zeker een kwartier, zonder uitkomst. Er werd niemand uitgepikt, ondervraagd of gefouilleerd. Ondertussen kregen steeds meer mensen aan de voorkant van het protest door dat er iets aan de hand was. Ze kwamen teruglopen en riepen naar de politie: “Laat ze door!”, omdat niemand begreep waarom dit nodig was.

En toen werd er een karretje - een met posters beplakt houten huisje op wielen dat aan de kop van de demonstratie reed - terug de brug op geduwd. Iedereen begon te joelen door de ludieke actie, de politie ging aan de kant, de ingesloten demonstranten kwamen los en werden direct met veel geweld neergeslagen. Ze bedekten hun hoofd terwijl ze wegrenden voor de klappen. Geen wapens, geen gevecht, enkel politiegeweld.

Ik zag twee mensen met bebloede gezichten en **toen ik het huisje op wielen tegenhield dat terug de brug af begon te rollen werd ik ook bij mijn kraag gegrepen, in mijn knieholtes en op mijn armen geslagen met een wapenstok. Later bleek de agent in kwestie me door mijn trui en winterjas heen tot bloedens toe geslagen te hebben – en waarvoor?**

De politie duwde mensen met geweld vooruit om de groep waar ze het op voorzien had op-nieuw in te sluiten, maar we konden geen kant op want de Erasmusbrug stond vol. **Naast mij zag ik een oudere vrouw huilen van angst. Een andere vrouw met een fiets riep "Doe even normaal gek, je ziet toch dat we niet verder kunnen lopen?" Ze kreeg een duw toe.**

Achteraf beweert de woordvoerder van de politie dat ze "signalen hadden ontvangen" dat mensen "verboden voorwerpen zoals wapens en vuurwerk" bij zich zouden hebben. Ook zei een agent ter plaatse dat de groep in kwestie "iets van plan was" en dat ze niet welkom waren in het centrum. Wat ze "van plan" zouden zijn werd nooit duidelijk. Maar de mensen die erbij waren bleven solidair met deze vreedzame groep mededemonstranten die zonder reden werd ingesloten en uiteindelijk afgevoerd.

De politie heeft als taak demonstraties in veiligheid te faciliteren, niet om burgers in gevaarlijke situaties te brengen. Dus als er zulke serieuze signalen waren, waarom kiest de politie er dan voor om midden in een vreedzame demonstratie van duizenden mensen in te grijpen? Met zoveel geweld? Op een brug? Waarom niet tijdens de 2,5 uur aan speeches in het Afrikaander-park? **In welk scenario heeft dit een de-escalerende uitkomst?** En waren de genoemde "wapens en vuurwerk" dan wel toegestaan op Zuid maar niet in het centrum?

De politie heeft honden ingezet, charges met paarden uitgevoerd, en uiteindelijk een tram ge-confisqueerd, in beslag genomen, om een groep demonstranten af te voeren en preventief te arresteren. **Ze hebben chaos en verwarring veroorzaakt en alle mogelijke middelen ingezet om een vreedzame demonstratie waar duizenden mensen aan meeliepen te verstoren.**

Als ik de artikelen van NOS, de Volkskrant, het AD en RTV Rijnmond lees schaam ik me kapot. Als demonstrant en als (foto-)journalist. 'Rellen bij landelijk woonprotest.' Echt? Is dat hoe je dit politiegeweld omschrijft? De berichtgeving bestaat uit klakkeloos overgenomen teksten van de woordvoerder van de politie. Geen enkel citaat van de (neergeknuppelde) mensen die aanwezig waren en alles van dichtbij hebben gezien.

De organisatie van de Woonopstand verklaarde zich diezelfde avond nog via een persbericht solidair met de gearresteerde mensen te zijn en sprak van een 'absurd, verwerpelijk en gewelddadig optreden van de politie en de ME'. **Dat de echte relschoppers wel eens een uniform zouden kunnen dragen, is journalisten van bovengenoemde media kennelijk geheel ontgaan.**

VERKLARING #40

17 oktober jl. was ik in Rotterdam als vrijwilliger/steward voor de Woonopstand-demonstratie actief. De stewards hadden tijdens de optocht als taak er op toe te zien dat de huisregels werden opgevolgd en dat de juiste route werd gevolgd.

Als stewards werden we in groepjes opgedeeld en verspreid over de optocht. De stewards waren duidelijk te herkennen aan rode hesjes. Communicatie tussen de groepen was mogelijk via portofoons (één per groepje en ik beschikte over de portofoon van mijn groepje). Mijn groepje kreeg een sectie achterin de optocht toebedeeld en daar zijn wij ook gebleven.

Vanaf het Afrikaanderplein tot aan de Erasmusbrug verliep de optocht rustig en vreedzaam (net zoals de demonstratie ervóór op het Afrikaanderplein). Totdat de optocht opeens tot een halt kwam. De reden werd achterin de stoet pas geleidelijk duidelijk: de politie heeft vooraan de stoet een groep demonstranten apart genomen waardoor de demonstranten uit protest halt hielden.

De situatie achterin de stoet (zo halverwege de Erasmusbrug) werd geleidelijk grimmiger. Een hele rij ME'ers begon zich op te stellen rondom een tram (met hun ronde schilden leken het wel zwartgeklede vikingen in formatie op een oorlogsboot). Verder achterin werden er politiebusjes verzameld (waterkanonnen?). De tram werd op een gegeven moment gevuld met eerder gearresteerde demonstranten (uit vooraan de optocht), wat de sfeer niet ten goede kwam. Ik bevond mij redelijk dicht bij de opgestelde ME'ers.

Wat ook niet hielp was **dat er totaal geen communicatie vanuit de ME was, niet eens een waarschuwing door een megafoon of zo. Opeens, zonder dat er een directe aanleiding voor was, begon de ME, met de zogenaamde 'stillen' voorop, charges uit te voeren, i.e. wild om zich heen slaan. Een van de slachtoffers daarvan was ik: een klap op mijn hoofd, rechter dijbeen en linker zijkant van mijn rechterknie.** Ik heb met moeite weten te ontkomen uit (letterlijk) het slachteveld. Op een gegeven moment hielden de ME'ers op met meppen. De situatie bleef een tijdje grimmig (o.a. het 'houtenhuisjeincident'), maar op een gegeven moment ging de stoet verder richting het eindpunt.

De pijn heb ik op dat moment niet zo gevoeld, zeker vanwege de chaotische situatie en de adrenaline die door je lijf giert. Het was meer schrik dan pijn. Ik heb later die avond nog geholpen met het afbouwen van het podium e.d. op het Afrikaanderplein.

Eenmaal thuis kon ik de schade assessen. De klap op mijn hoofd viel redelijk mee en heb er geen pijn meer van gehad of littekens van bespeurd. **Van de klap op mijn rechterdijbeen was een roodgekleurd litteken (rode streep, geen bloed) op mijn huid zichtbaar, die zijn nog ongeveer een week zichtbaar geweest. Van de klap op mijn rechterknie was de verwonding het duidelijkst te zien; enkele blauwe plekken. Deze zijn nog meer dan een week zichtbaar geweest.**

VERKLARING #41

Tezamen met een kleine groep werd ik ingesloten door politie en ME, zonder opgaaf van reden in een tram geforceerd en vervolgens in de tram door politie in mijn rug geduwd en gemaand door te lopen terwijl er duidelijk geen plek was. Hier heb ik niets aan overgehouden behalve lichte gehoorschade vanwege een agent die in mijn oor schreeuwde.

Wel is van mij een foto gemaakt en zijn mijn ID-gegevens geregistreerd. Tijdens dit hele proces is mij geen enkel bewijs geleverd waarom dit zou mogen. Ook heeft niemand mij op mijn recht- en gewezen en weet ik tot op heden niet wat ik misdaan heb.

VERKLARING #42

Ik mail om te melden dat ik zondag met een vuist ben geslagen door een politieagent, terwijl ik niets deed. Ik stond gewoon op de verkeerde plek. Ik stond in de mensenmassa die door de politie-blokkade heen probeerde te breken en werd dus meegesleurd door de massa, viel toen op de grond, en zodra ik weer opstond kreeg ik een volle vuist in m'n zij. Daarna rende ik weg.

VERKLARING #43

Beste mensen,

Om te beginnen, ik ben niet gearresteerd en ook niet gewond geraakt. Deze e-mail is bedoeld om mijn ervaring te delen in het geval deze nuttig blijkt te zijn in eventuele toekomstige zaken.

Ik was gisteren samen met twee vriendinnen naar het wopro in Rotterdam gegaan. Wij waren daar vrij vroeg bij het Afrikaanderpark, een half uur voor aanvang. Veel anarchisten en mensen in BB waren er toen nog niet te zien, wel al veel politie. **Wij waren zelf niet in BB maar in relatief normale kledij, en zijn dus ook niet gefouilleerd.** Wel hebben wij ons vrij snel bij de anarchisten gevoegd, daar kennen wij verschillende mensen en een demonstratie is er toch ook om mensen te leren kennen. Vanaf het moment dat wij aanliepen zijn wij dan ook redelijk dicht bij dat blok gebleven. Het lopen begon gemoedelijk, het viel ons wel op dat de meeste politie die meeliepen vriendelijk uitziende vrouwen waren, en relatief weinig mannen. Die stonden vermoedelijk nog in de kleedruimte.

Toen we bij de Erasmusbrug aankwamen viel mij ten eerste op dat de politieagenten aan de zijkant vervangen werden door ME'ers (nog in geel high-vis uniform) met helm en wapenstok. Mijn eerste gedachte was: die gaan weer provoceren. Binnen een minuut hoorden we van achter de bekende geluiden die gemaakt worden als iemand gearresteerd wordt. Een deel van de groep bleef staan en keek naar achter om te kijken wat er gebeurde. Vermoedelijk twijfelden een groot deel ook of we misschien terug zouden lopen. Op dat moment schreeuwden een of enkele personen dat ze aan het arresteren waren geslagen en dat we maar beter door konden lopen. De toon "ze zijn aan het arresteren" en de chaos leek erop alsof het bevriende mensen zijn die wilden dat wij ons zo snel mogelijk in een veiliger solidaire positie plaatsten. Dat hebben wij gedaan, we zijn met zijn allen zo dicht mogelijk op elkaar gaan lopen om het risico op arrestaties te minimaliseren. Toen we op de top van de Erasmusbrug stonden zag ik dat dat waarschijnlijk niet zoveel nut had, er stonden zoveel politiebusjes aan de andere kant. Op zijn Engels: "the writing was on the wall." Tijdens dat moment waren we natuurlijk ook druk het nummer van de advocaat aan het uitwisselen met stift en tips aan het uitwisselen.

Eenmaal bij het eind van de brug aangekomen leek het erop alsof we misschien toch nog door mochten lopen, tot ineens de politie voor ons ging staan. Dat heeft vermoedelijk een half uur geduurd, maar de perceptie van tijd is altijd heel anders in dat soort momenten. Redelijk aan het begin zagen we iemand die van buiten de kettle naar binnen gegooid werd, hij kon nog net overeind blijven. De solidariteit van de overige demonstranten was zeer hartverwarmend, dat maakte het nare werk van de politie ook stukken moeilijker. Op een gegeven moment zagen we het huisje naar ons toekomen. In hoeverre de politielinie daarvoor uit elkaar ging ben ik vergeten, maar het was ook het moment dat de eerste klappen begonnen. Ik herinner mij nog dat voor mij iemand eigenlijk alleen maar stond, maar net iets teveel naar links waar de ME'er wilde staan en dus een behoorlijke mep met een stok kreeg. Vervolgens stonden we weer een tijdje stil. Een van de mensen die met mij mee was - het was de eerste demonstratie voor die persoon - was zichtbaar overstuur. De sfeer begon ook steeds verder naar beneden te gaan, het werd steeds duidelijker dat ze zich aan het klaarmaken waren voor meer geweld.

Op een gegeven moment tikt een vrouwelijke agent de persoon die met mij mee was en overstuur was aan - niet gewelddadig - en zegt dat ze naar buiten mag. We zijn toen met zijn drieën buiten de kettle kunnen lopen. We hoorden toen de politiebusjes met opgefokte honden die hard aan het blaffen waren langs rijden. We zijn aan de kant van de brug (rechterkant vanaf de route die gelopen werd) blijven staan, en zagen wat leek op een eerste paardencharge. We zijn toen vrij snel weggelopen en zijn met een flinke omweg naar een trein gelopen.

De enige reden die ik kan bedenken waarom wij naar buiten zijn gelaten is dat wij er niet uitzagen als "het profiel." We hadden namelijk geen zwarte kleding aan. **Er is bij mij geen twijfel dat de groep is staande gehouden alleen maar omdat de driehoek hier van te voren al toe besloten had.** Als wij in het zwart waren gekleed, hadden we vermoedelijk ook een gratis tramritje gehad. Er was geen duidelijk aanleiding voor het geheel. Er was rond Rijnhaven van wat ik heb gezien 1 flare opgestoken, maar dat is normaal bij anarchistische blokken. De politie weet dit, het is een slap excuus om mensen voor aan te houden. Hetzelfde geldt voor identiteitsbewijzen. **Ik heb geen enkele demonstrant ook maar enige vorm van geweld zien gebruiken. Het geheel was gemoedelijk en rustig, totdat de politie de sfeer compleet verziekte.**

VERKLARING #44

Hoewel ik vlak achter het anarchoblok liep, heb ik niet heel veel gezien van de directe aanleiding voor de insluiting. Misschien hebben jullie toch wat aan deze verklaring:

Ik liep als steward ongeveer 10 à 15 meter achter het 'anarchoblok'. Ik heb tot aan het moment van insluiting geen grote knallen gehoord of vuurwerk gezien. Integendeel, het was opvallend rustig. De aanleiding voor het isoleren van het anarchoblok was dus onduidelijk, er was in elk geval geen enkel zichtbaar geweld van de protesteerders (wel van ME tijdens de bijeenrijving). Pas na de insluiting werd er een enkele fakkel afgestoken in de groep. Verder bleef men rustig.

Nadat de politie de groep in de tram had afgevoerd, had men de weg vrij kunnen maken en had de tocht waarschijnlijk vanzelf kunnen verdergaan. Maar dat deed de politie niet, kennelijk was het de bedoeling om de protesttocht in twee delen te splitsen. De brug werd over de volledige breedte door ME afgesloten (een ME-muur met bussen erachter). Er kwamen uiteindelijk zelfs politiehonden uit de bussen. De sfeer werd hierdoor onnodig grimmig.

Wat betreft het huisje op wielen dat door het cordon werd geduwd moet ik zeggen dat de politie wel opvallend kalm bleef. Hoewel het huisje half over een politiebusje werd gerold (niet erg slim trouwens, de kans was groot dat hij eraf zou vallen op de demonstranten die er vlakbij stonden) bleef politie in de bussen.

Op het laatst ontstond er een soort 'Erasmusbrug standoff': een ME-muur tegenover een muur van protesteerders. Dat had nog heel lang kunnen duren, of ernstig kunnen escaleren, maar Mustapha 'saved the day' door zijn actie 'wij drie stappen terug, jullie drie stappen terug'. Briljant!

VERKLARING #45

Ik was bij de demonstratie onderaan bij de Erasmusbrug. Heb gezien hoe de politie als een idioot geweld ging gebruiken. Mensen gingen slaan zonder aanleiding. Charges met de paarden etc.

Mij hebben ze ook geraakt met een gummiknuppel in mijn knieholte zonder dat ik hun kant opkeek en niet kon zien wie er uit het niets mij sloeg.

Ik ben er nog steeds mee bezig en ben enorm verbaasd over deze uitbarsting van geweld tegen de burgers die ze niet beschermen maar willen onderdrukken van hun demonstratierecht.

Dit kan op wat voor manier niet onbestraft blijven. Ze moeten hierop worden berecht.

VERKLARING #46

Vooraf

De Woonopstand begon voor ons met een confrontatie met de politie. Wij waren met 6 mensen met het OV naar Rotterdam gereisd vanuit Amsterdam. Bij de tramhalte waren we snel nog wat aan het eten voordat we richting het park liepen. Er reed vrijwel meteen een politiebus naar ons groepje toe en we werden door een stuk of 6-7 agenten omsingeld en staande gehouden. Er werd ons naar onze identiteit gevraagd en onze spullen werden uitgebreid doorzocht. Ik wierp tegen dat zij ons niet zomaar mochten fouilleren en niet in onze tassen mochten kijken, maar zij beriepen zich op een order dat zou zijn uitgegeven waarmee preventief kon worden gefouilleerd. Dit om wapens te vinden en te checken of er geen punten aan onze vlaggenstokken zaten. Om de confrontatie niet verder aan te gaan en escalatie te voorkomen hebben we het daarbij gelaten. Ook al betekende dit dat al onze tassen werden doorzocht en de golf tas met vlaggen, stickers en flyers helemaal leeg werd gehaald. Al onze identiteitskaarten werden ingenomen en gefotografeerd. Omdat we veel stickers bij ons hadden, kregen we de waarschuwing dat als deze ergens gezien zouden worden we een proces verbaal aan ons broek zouden hebben. Dat dit stickers waren die door het hele land worden verspreid en uitgegeven, deed er weinig toe.

Demo

Al vanaf het begin hadden we duidelijk voor onszelf gemaakt dat we elke vorm van confrontatie en escalatie uit de weg zouden gaan. We bleven redelijk uit de buurt van de politie. Vanaf het begin was er alleen al heel veel politie te zien. **In de eerste tien minuten denk ik dat ik zo'n 10 verschillende stille agenten had gezien. Het aantal agenten nam vervolgens alleen maar toe.** Op een gegeven moment liepen er tegen de vijf of zes zo dichtbij me dat ik serieus begon te twijfelen of ze niet achter me aan zaten. Dat bleek uiteindelijk niet zo te zijn, maar **de aanwezigheid van de politie was overweldigend.** Het zou me niet verbazen als er rond de 50 stillen rondliepen. **Het was duidelijk dat ze de aanval hadden ingezet en dat anarchistische blok het doelwit was.** De confrontatie kon op dat moment niet meer uitblijven.

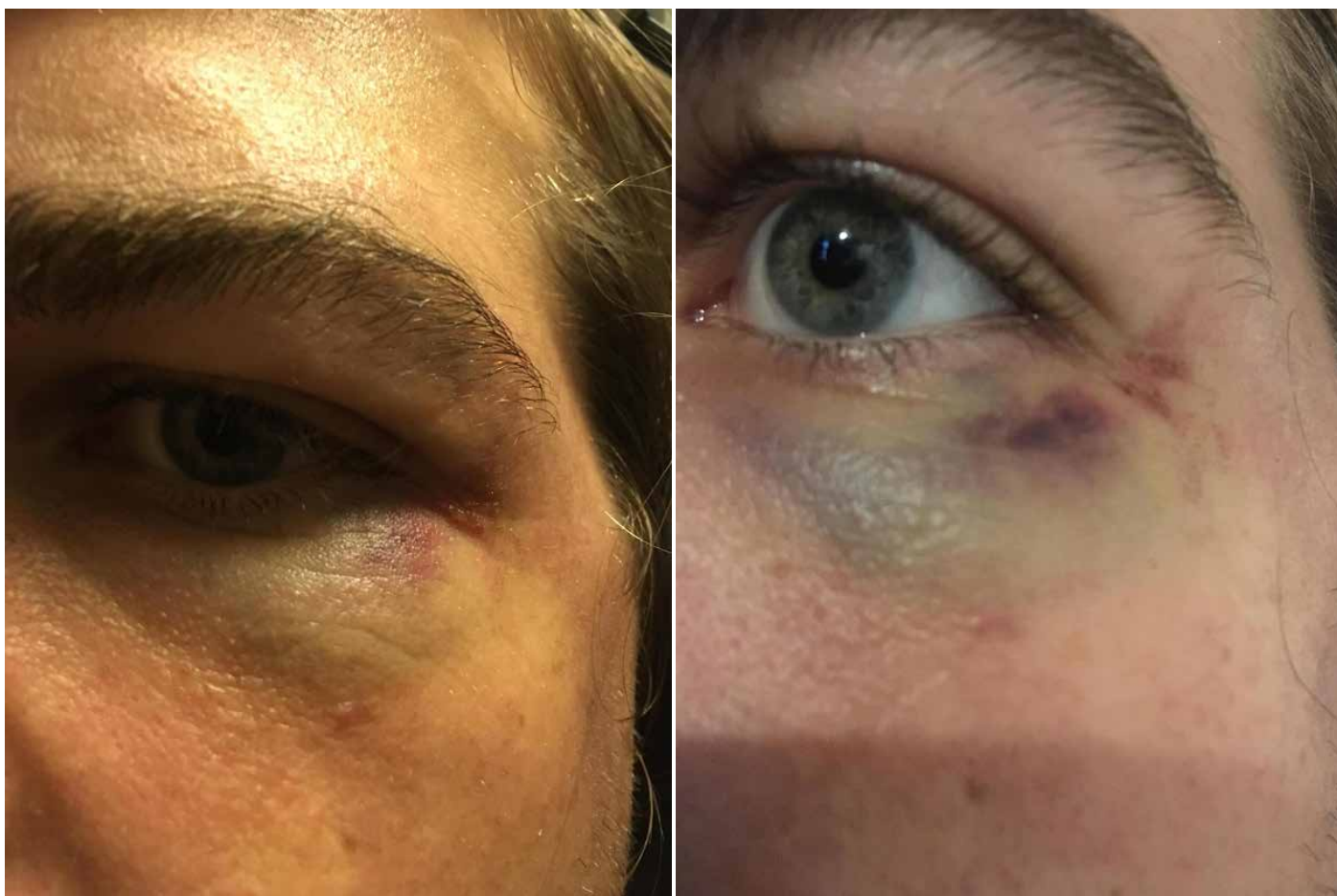
Confrontatie

Deze confrontatie kwam aan het begin van de Erasmusbrug toen wij als affiniteitsgroepje al een stukje verder waren en er berichten kwamen van arrestaties. Omdat we hadden afgesproken de confrontatie uit de weg te gaan besloten we in het lopende blok te blijven. Langzamerhand werden we echter door steeds meer politie ingehaald en werd het duidelijk dat het niet makkelijk zou zijn de confrontatie uit de weg te gaan.

Niet lang daarna werden we omsingeld en konden we geen kant meer op. Het was erg onduidelijk wat het plan exact was op dat moment. Of ze simpelweg zo lang zouden wachten tot confrontatie onvermijdelijk werd of dat ze specifieke mensen eruit zouden pikken of zich klaarmaakten om het hele blok te arresteren dan wel verplaatsen.

Uiteindelijk kwam de confrontatie toen een groot huis op wielen de politielinie in werd gereden. En dat maakte ook enigszins duidelijk wat hun plan al was. Ze maakten op geen enkele manier aanstalten om het huis te stoppen. Dit was de escalatie waar ze op wachten en gebruikt het als excuus om flink te meppen. Op dit moment heb ik ook een klap in m'n gezicht gehad (een van velen weliswaar). Er viel iemand voor mij die ik probeerde te helpen. Toen ik opkeek zwaaide er een politiestok in mijn gezicht. Hij raakte niet mijn slaap en kwam gelukkig niet in mijn oog. Ik heb redelijk geluk gehad wat dat betreft. Achteraf bezien heeft het me wel een dagje gekost om over de schrik heen te komen. Het was uiteindelijk een goede harde klap. Ik heb foto's bijgevoegd.

Hoewel de uitbraakpoging ook een kans was voor veel mensen om te ontsnappen, hebben ze rond de 40-50 mensen (gok ik) in de tram kunnen zetten. Dit was waarschijnlijk hun tweede doel. Het gaf ze de mogelijkheid iedereen met identiteitskaart op de foto te zetten en in het systeem te krijgen. Zo breiden ze hun kennis over de mensen die bereid zijn steeds radicalere stappen te zetten steeds verder uit en het geeft ze de mogelijkheid in de toekomst mensen makkelijk te identificeren bij volgende demonstraties.

VERKLARING #47

Ik heb een klacht ingediend bij de politie over mijn onterechte controle op de Woonopstand. Hierop ben ik door een agent van eenheid Rotterdam gebeld om de klacht verder in behandeling te nemen. Deze agent heeft mij netjes te woord gestaan en mijn kant van het verhaal gehoord. De klacht zal binnen de eenheid verder worden opgepakt.

Toen we spraken over een mogelijke aanleiding voor deze controle, gaf ik aan dat er geen aanleiding was. Ik was die dag aanwezig als individu. Daarnaast verliep de demonstratie op dat moment vreedzaam, geen grond voor extra optreden tegen demonstranten.

Desondanks ben ik die middag uit de menigte geplukt voor een controle. Toen ik tussen neus en lippen door aangaf dat ik die dag een zwarte broek droeg en dat er op social media verhalen rondgaan over hoe de politie mensen in het zwart staande hield voor controles, beaamde en bevestigde de agent dat er die dag extra controles zijn uitgevoerd op mensen in het zwart.

VERKLARING #48

Ik was op weg met wat kameraden naar de demo. Denk dat we rond een uur of 2 op weg gingen met het OV vanaf Rotterdam Centraal naar het Afrikaanderplein. Vanaf de halte Vuurplaat liepen we daar naartoe, en stopten even voor de Albert Heijn om nog even een broodje te eten. Ik had al wel wat ME-/politiebusjes gespot, maar die stonden er alleen. Echter toen we er een minuutje stonden kwam er uit het niets een ander busje de stoep op gereden naast ons. Daar sprongen toen een stuk of 5 politiepersonen uit. Ze hadden nog geen helmen bij zich maar al wel scheenbeschermers aan. Zij vroegen ons te legitimeren. Als reden gaven zij op dat er een APV was en dat ze wilden weten wat voor soort mensen er naar de demo gingen. Ze checkten onze ID's, waar ze foto's van maakten en ze maakten ook foto's van ons (dat laatste een beetje sneaky, alsof we dat niet doorhadden). Daarnaast werden onze tassen doorzocht, evenals de golf tas met banners en vlaggen die we bij ons hadden. Uit die tas haalden ze ook een stapel stickers die ze nader gingen bekijken. Ook hier zijn foto's van gemaakt. Ze zeiden ook dat ze maar beter niet die stickers tegen konden komen want ze wisten dan wie ze moesten hebben. Een dreigement dus. Uiteindelijk lieten ze ons gaan en gingen we naar de demo. Ook daar weer veel ME, politie en stillen.

Tijdens de mars ben ik ook in de kettle beland. Kon gelukkig wel uitbreken maar hierbij wel wat klappen van wapenstokken gehad en een duw. Geen blijvend letsel hier verder aan overgehouden.

VERKLARING #49

Dit was vlak nadat ik en mijn vrienden waren aangekomen op station Rotterdam Zuid terwijl we richting Afrikaanderpark aan het lopen waren. **Iedereen die in het zwart gekleed was werd gestopt.** Sommigen werden alleen aangesproken, andere werd hun ID van gecheckt en anderen werden gefouilleerd zonder reden (dit is te zien op deze foto). De simkaart van deze foto ben ik kwijt dus de exacte tijd kan ik niet terughalen maar het was ergens tussen 13:35 en 13:50 was. Hierna gingen ik en mijn vrienden een spandoek maken en ongeveer 10 minuten later liepen we door naar het park.

VERKLARING #50

Om 14:00 uur kom ik met twee vrienden aan op het Afrikaanderplein voor het podiumprogramma. We hebben protestborden gemaakt en hebben er zin in. Zelf heb ik in mijn leven heel wat demonstraties bijgewoond. Net als andere demonstraties heerst er hier een gevoel van opgetogenheid, saamhorigheid en strijdbaarheid. Mensen hebben duidelijk hun beste gedaan om hier vandaag aanwezig te zijn en hun stem te laten horen. Zelfs uit Groningen zijn ze gekomen. Buiten de hekken bereid de trommelband zich voor op de optocht en in het park luisteren mensen naar het uitgebreide en divers podiumprogramma.

Opvallend in het park is de aanwezigheid van politie in burger (in de volksmond 'stillen', weet ik inmiddels). Hoewel ze in burger zijn vallen ze op omdat ze met hun kleding en houding behoorlijk uit de toon vallen in dit gezelschap. Ik sla er niet veel acht op maar het **roept bij mij zeker geen gevoel van veiligheid op** – wat een gewone agent in blauw wel zou doen.

Het podiumprogramma duurt vrij lang en net voor 16:00 uur kunnen we eindelijk gaan lopen. De stoet komt in beweging en lijkt aan te groeien. We gaan richting de Erasmusbrug en lopen vlak achter de trommelband. Er heerst een gevoel van trots en opgetogenheid. Onze bonte stoet trekt veel aandacht van bewoners, voorbijgangers en mensen in het verkeer. Sommige juichen ons toe. We krijgen duimpjes. De sfeer is open en gemoedelijk. Mensen spreken elkaar aan en zelf maak ik onderweg nog een praatje met een oudere vrouw die hier staat voor haar kinderen. Het is een gemêleerde menigte: Er lopen senioren en gezinnen mee, ik zie een papa met een bakfiets vol kinderen en ik zie kinderen met eigen spandoekjes. De vak- en de woonbonden zijn er evenals een keur aan politieke (jongeren) partijen. Er zijn veel jongeren: van mooi opgemaakte moslima's tot punkers. Alles loopt door elkaar. [Foto 1, 15:57uur]

Dan is daar de Erasmusbrug. We krijgen de rechterrijstrook. Net voor we de brug oplopen valt ons op dat er rechts een hele rij ME politie staat. We zijn verbaasd dat de ME/politie in zulk grote aantallen aanwezig is en zo zwaar is uitgerust. Het valt mij op als uitzonderlijk en wat disproportioneel. Ik grap dat ze naar het verkeerde feestje gekomen zijn. De dreiging die er van hen uitgaat staat voor mij in schril contrast met deze vreedzame stoet. We beklimmen de Erasmusbrug. Halverwege de brug klim ik even op de trambaan (die hoger ligt dan de rechterrijstrook) om een foto te maken van de voor en achterhoede. Het is dan 16:31 [Foto 2 en 3, 16:31]. Zo ver ik kan zien zie ik volk. Ik ben onder de indruk: we zijn met duizenden! We lopen verder en laten onze borden aan trampassagiers zien. Ze glimlachen terug. Automobilisten aan de andere kant van de weg staan stil en kijken ook nieuwsgierig toe. Het lijkt wel alsof iedereen onze actie toejuicht. Nota bene: De filmopname van de LiveStream van Open Rotterdam geven een goede weergave van de sfeer en het aanwezige publiek [Filmbestand 1, Livestream van Open Rotterdam]

Als we over de helft van de brug zijn word ik benaderd door een journaliste van Open Rotterdam, die mij een paar vragen wil stellen. Het is dan net na 16:25 uur. Het interview is terug te zien op het kanaal van Open Rotterdam. [Filmbestand 2, Livestream van Open Rotterdam]

Het interview wordt net na 16:26 uur abrupt onderbroken omdat we ineens worden omgeven door ME/politie. De politie zegt tegen ons en anderen "jullie door, jullie door". [Filmbestand 2, Livestream van Open Rotterdam]

Ineens besef ik dat er iets aan de hand is en dat direct achter ons een rang ME'ers zich sluit en de doorgang van de optocht blokkeert. Achter deze lijn ME'ers wordt nu een stoet van een paar duizend mensen plots tot stilstand gebracht. Enkele mensen mogen nog doorlopen, maar andere demonstranten worden tegengehouden. Ik ben in de war, net als mijn mededemonstranten. Wat is hier aan de hand? Waarom wordt onze optocht geblokkeerd? Er ontstaat een zekere chaos en de sfeer slaat om. Er hangt ineens spanning in de lucht. **De ME'ers zien er bedreigend uit. Ze hebben zelfs hun neus en mond bedekt met sjaals en zijn zwaar uitgerust.** Je ziet alleen ogen.

De voorhoede met de trommelband en het houten protesthuisje op wielen is al onderaan de brug en lijkt niet echt door te hebben dat hier iets aan de hand is. De demonstranten die het wel hebben meegekregen en zich net als ik aan de noordkant van de rij ME'ers bevinden lopen wat verward rond. Sommige demonstranten aan mijn kant moedigen de anderen demonstranten in de voorstoet aan om aan te sluiten en de achterhoede niet achter te laten. Ik twijfel wat ik moet doen en krijg een enorm niet-pluis-gevoel. Ik wil de rest van de stoet niet achter mij laten. Net voor 16:27 uur steekt een van de mensen die ingesloten is een fakkel af. Dit is ook te zien in het filmpje van Open Rotterdam. De fakkel wordt demonstratief heen en weer gezwaaid en dooft daarna uit. Er wordt gescandeerd "A-Anti- Anticapitalista!".

Omdat ik geen mensen van de organisatie zie (stewards of andere mensen met hesjes) maar als vrijwilliger wel in contact sta met de organisatie voel ik mij verantwoordelijk. Ik besef me de gevaarlijke situatie die er nu gecreëerd wordt door deze interventie van de politie: duizenden mensen op een brug die geen kant op kunnen en niet snappen wat er aan hand is. Terwijl ik dit type realiseer me mij de absurditeit van dit: Dat ik het gevoel had dat we bedreigd in plaats van beschermd werden door de politie. En dat mij dat weerhield om de situatie de rug toe te keren en door te lopen.

De **mensen achter de lijn ME'ers houden zich opvallend rustig. Ik zie geen verzet.** Het lijkt wel alsof zij verwachten dat het misschien straks wel weer wordt opgeheven. Af en toe luidt er een leus uit de groep, zoals "Hoe laat is het? Solidariteit" en "I don't see no riot here, put down your riot gear" (refererend aan het wapentuig van de ME). Demonstranten aan mijn kant van de ME-linie scanderen enthousiast mee.

Net voor 16:30 uur spreek ik een agent aan die de regie lijkt te hebben. Ik zeg dat ik contact heb met de organisatie en vraag hem wat hier aan de hand is. Het gesprek is terug te zien op Open Rotterdam [Filmbestand 2, Livestream van Open Rotterdam]. **Ik vraag de agent waarom we worden stilgezet en wat er aan de hand is. De agent zegt dat er mensen tussen zitten die ze niet in de binnenstad willen hebben. Ik werp tegen dat deze mensen niet gedaan hebben en dat er niets gebeurd is. De agent bevestigt dat er nog niets is gebeurd, en dat ze dat graag zo willen houden. Hij zegt dat hij meer informatie heeft en dat ze deze groep niet in de binnenstad willen.** Door dit gesprek begrijp ik nu dat er hier een poging gedaan wordt om een groep demonstranten in te sluiten en af te voeren (of zoiets). Het lijkt te gaan om de anarchistische jongeren die in het park ook al aanwezig waren.

Om 16:43 doe ik een appje in de vrijwilligers App-groep met de vraag waar de voorhoede is en

de mededeling dat de ME de stoet ophoudt. Ik app dat we bij elkaar moeten blijven. Ik krijg een appje terug dat de voorhoede staat te wachten aan de voet van de brug. Ik app ook een vriend die in de trommelband zit, om te vertellen dat we worden opgehouden. Ik maak een paar foto's [Foto 4 en 5, 16:44 uur] en een filmpje [filmpje 1, 16:44].

Vooralsnog zie ik onder de groep ingesloten demonstranten geen enkel verzet of geweld. Ze staan gewoon te wachten. Ik zie wel bezorgde blikken. Sommige lijken nog wel tieners. [Filmpje 2, 16:45] Voor mij gaat er geen dreiging uit van hen. Wel van de situatie. Ik voel me bezorgd. Wat gaat de politie met deze demonstranten doen? Om 16:47 uur app ik nogmaals de vrijwilligersgroep. Ik vertel dat de ME de menigte wil opbreken omdat er volgens hen mensen tussen zitten die kwaad willen en dat het fijn zou als iemand hier heen kwam. Ik stuur nog een foto via Whatsapp. Dit is om 16:48 uur [Foto 6, 16:48]. Om 16:50 bel ik een van de organisatoren die ook in de vrijwilliger App groep zit en van wie ik dus het nummer heb. Ik informeer hem over de situatie. Ik weet niet meer precies van zijn antwoord was, maar ik maak hieruit op dat zij er mee bezig zijn/dan wel aan de slag er mee gaan.

De groep demonstranten aan 'mijn kant' van de ME-linie (dus de noordkant) groeit ondertussen verder aan omdat steeds meer demonstranten uit de voorhoede terugkomen. Er wordt gescandeerd "We zingen in koor, laat ze er door". De ingesloten groep demonstranten scandeert mee. Een man slaat op een trommeltje. Er heerst een gevoel van solidariteit en bravoure, gemengd met een eng soort spanning: het is nog steeds niet duidelijk wat er aan de hand is en wat er dan gaat gebeuren. Ik app nogmaals naar de vrijwilligers groep of er iemand kan komen die met de politie afspraken gemaakt heeft (Ik weet dat er tussen de organisatie en politie afspraken gemaakt zijn in de aanloop naar de demonstratie). Er is steeds meer ME. Ze staan rug aan rug opgesteld: Dus een rij met hun gezicht naar het zuiden en de andere met hun gezicht naar het noorden []. Waar wordt op gewacht? Waarom gebeurt er niets? Ik maak een filmpje [3,]. Het is dan 16:53 en we staan dus al 27(!) minuten stil zonder dat duidelijk wordt wat er gaat gebeuren.

Vooralsnog bespeur ik tot dan aan toe onder de demonstranten geen enkele vorm van geweld of agressie. Er is alleen vreedzaam verzet door de demonstranten in de voorhoede tegen de interventie van de ME.

Dan komt om 16:54 uur ineens het houtenhuisje de brug oprijden. Demonstranten duwen het logge ding de brug op. Omstanders juichen en klappen om deze ludieke actie. Het is een komisch gezicht, maar ik realiseer me onmiddellijk ook dat dit onverstandig is. Ineens gaat alles heel snel. Ik zie ME'ers met grof geweld op de mensen inslaan met stokken [Foto's 9 en 10, 16:54]. Er is chaos en een deel van de ingesloten demonstranten weet door te breken en sluiten zich aan achter het huisje die nu de brug af beweegt. ME slaat er ongekend hard op los. Ik ben in shock van deze agressie tegen ongewapende burgers, veelal jeugd, die zichzelf niet kunnen beschermen. Velen bedekken hun hoofd met hun armen om hun hoofd te beschermen. Het huisje wordt de brug afgereden en even later staat de trommelband er. Het is dan 16:57. De Band zingt "Wij zijn vreedzaam. Wat zijn jullie?" en "This is what democracy Look like". Andere demonstranten scanderen mee. [Filmpje 4, 16:57]. De ME probeert het gat tussen de demonstranten aan de noordkant en de zuidkant van de blokkade te vergroten. Er wordt een rij ME'ers met schilden opgesteld. Sommige agenten gebruiken hun handen of

wapenstok om demonstranten richting de stad te duwen. Dit is zichtbaar op film. Ook ik word hardhandig van de trambaan geduwd. Dan ineens, om ongeveer 16:59 uur, is er een zestal politiepaarden die in een draf aan komt rijden. Zelf sta ik inmiddels weer veilig op de verhoogde trambaan. Een man wordt voor mijn neus bijna onder de voeten gelopen door de paarden. Het is heel eng. Ik vraag me af waar dit heen gaat. Nog steeds is niet duidelijk wat het lot is van de groep ingesloten mensen. De paarden worden in een rij opgesteld. Achter de paarden staat nu ook nog een knokploeg of iets dergelijks. Politie in spijkerbroeken en met helm. Ik zie nog steeds niemand van de organisatie (Stewards of andere mensen van de organisatie met een hesje). Ik loop ontdaan en gedesillusioneerd de brug af.

Om 17:08 uur maak ik nog een filmpje [Filmpje 5, 17:08]. Het gat tussen de twee delen van de stoet is nu heel groot, maar de trommelband speelt door en een klein groepje demonstranten houdt het vreedzame verzet onderaan de brug in stand. Er zijn ook veel omstanders, veelal demonstranten trouwens. Mijn filmbeelden en foto's bevestigen dit. Rond 17:09 uur lijkt de ME ineens de blokkade op te heffen (zie filmpje 5). De menigte is door het dolle heen en de twee delen van de stoet lopen elkaar joelend en trommelend tegemoet. Kunnen we nu dan eindelijk verder?, denk ik. Ik zelf ga op zoek naar mijn twee vrienden met wie ik hier gekomen ben en die ik na het interview met Open Rotterdam uit het oog verloren ben. We nemen afscheid, want zij willen naar huis en ze hebben er geen vertrouwen in dat de optocht nog voort gezet wordt.

De voortzetting van de optocht richting het centrum lijkt inderdaad niet echt op gang te komen, ondanks dat de blokkade opgeheven leek te zijn. Wel staan er nu een hele hoop ME busjes op de brug. Ik bel om 17:22 uur nog een keer mijn contactpersoon bij de organisatie. Het wordt me niet duidelijk wat het plan is van de organisatie. Het blijkt dat de stoet niet verder wil zonder dat de ingesloten mensen zijn vrijgelaten. Mij wordt verteld dat deze mensen in een tram geladen zijn. Het is nu een uur nadat de ME hun interventie startte op de Erasmusbrug.

Ik bel een mede-vrijwilliger en vriendin die dienstdoet als Steward met de vraag waar de organisatie is en wat nu de bedoeling is. Het is dan 17:37 uur. Deze Steward heeft geen antwoorden voor mij (zij wist het ook niet) maar vertelt mij wel dat zij met een paar andere Stewards in de achterhoede zat (ten zuiden van de groep die ingesloten werd) en dat zij bezig zijn geweest om met elkaar de honderden demonstranten in de achterhoede in veiligheid te brengen en te evacueren via de trap aan de noordoever van de brug (die uitkomt op de Maasboulevard). Minder validen, waaronder ouderen, moesten met behulp van Stewards worden geëvacueerd.

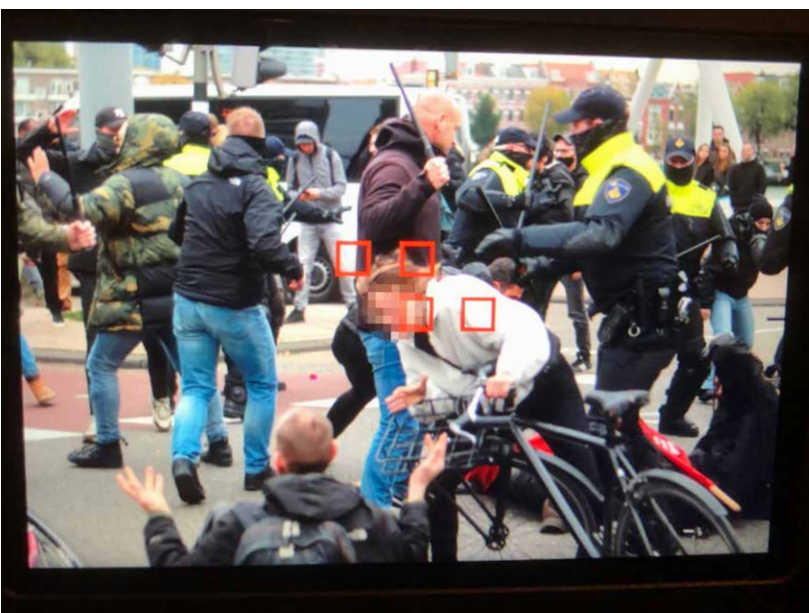
Ik ben ernstig ontdaan en in shock van de heftigheid van alles wat ik gezien heb en het gevoel van onveiligheid en onmacht. Het voelt alsof onze optocht helemaal kapotgeslagen is en niemand de regie meer heeft. Ik weet eigenlijk ook niet hoe dit nu verder moet. De organisatie heb ik nog steeds niet gezien en het is mij nog steeds niet duidelijk wat nu de bedoeling is. Ook in de App-groep wordt het niet duidelijk. Ik loop enigszins verward rond. Ik bel vervolgens een vriendin (M), die ik rond 16:45 uur per toeval trof op de brug met haar camera. Zij heeft een fotografie hobby en was hier vandaag om een fotorapportage te maken van de demonstratie. M komt me opzoeken en we besluiten om ergens te gaan zitten en wat te drinken. Inmiddels is het 18:16 en komt er eindelijk weer een stoet de brug af.

Een zwaar gedecimeerde stoet loopt nu richting centrum naar het eindpunt met politie in de

voorhoede. Ik loop met M nog een stukje mee. Daarna gaan we samen wat eten op de Hoogstraat.

In de cafetaria deelt M haar foto's. Het is dan 18:51 uur. De beelden vind ik schokkend. M was ter plaatse toen ter hoogte van de Rijnhaven, voordat de autobaan de Erasmusbrug opgaat, enkele ogenschijnlijke mededemonstranten andere demonstranten plotseling beginnen uit te dagen. **Op haar beelden is duidelijk te zien dat een man in een spijkerbroek en gewatteerde jas met legerprintmotief en met een zonnebril op een paar jongens achter een rood spandoek intimiderend toespreekt (hij wijst met zijn vinger) [Foto 11, foto van camerabeelden van M].** M vertelt dat deze man de jongens dreigend toesprak dat dat ze van zijn collega's af moeten blijven omdat ze anders tikken konden verwachten. M vertelt mij dat ze niet snapte wat hiervoor de aanleiding was en waarom deze man in legerjas het steeds over collega's had. Ze vertelt mij dat ze het ineens heel eng vond worden, ook omdat dat deze man in legerjas niet alleen leek te zijn. Op haar foto's zie ik inderdaad een stuk of zeven mannen met een gelijkaardig profiel [o.a. foto 11 en 12]. Ze hebben allen outdoor-achtige jassen aan, meesten zwart en gewatteerd, maar een paar in groen en eentje in aubergine kleurige jas. Ze dragen spijkerbroeken, hebben bijna allemaal opgeschoren kapsels. Sommigen zijn deels vermomd: Ik zie op de foto mannen met capuchons over hun hoofd getrokken en anderen met baseball petjes op [Foto 11 t/m 15, foto's van camerabeelden van M]. Sommige hebben een zwarte sjaal over hun mond getrokken. M vertelt dat een andere demonstrant haar uitlegde dat dit helemaal geen demonstranten zijn maar politie in burger (zogenaamde Romeo's). Dat dit klopt wordt bevestigd door andere beelden van M die ze mij laat zien waarin je precies deze mannen tussen de ME'ers en politie ziet lopen en met hen ziet overleggen. **Op een andere foto van M zie ik uit de linkermouw van de man met legerprint jas het uiteinde van een wapenstok tevoorschijn komen M laat beelden zien waarin deze 'stillen' met wapenstokken op demonstranten inslaan. Dit vindt plaats nog vóór de Erasmusbrug op het verkeersplein voor het Gerechtsgebouw en het Nieuwe Luxor Theater (Het Wilheminaplein). Op een van deze foto's ligt een man met dreadlocks op de grond en ook een vrouw met een fiets.** M vertelt dat het allemaal bliksemsnel ging. Ineens waren deze 'Stillen' met wapenstokken ook weer verdwenen. Daarna heeft M een kwartier geen foto's gemaakt omdat ze zo in shock was van hetgeen ze gezien had.

We gaan samen nog door wat andere foto's heen en zien deze stille agenten met wapenstok steeds terugkeren op beelden die M maakte aan de noordkant van de Erasmusbrug, na de blokkade. Nu ik mijn eigen beelden en filmpjes bekijk zie ik deze 'stillen' ook steeds verschijnen. Het is evident dat dit geen demonstranten zijn maar bij het ME korps horen. Alle twee zijn we nu zo moe en ontdaan en compleet in de war van alles dat we besluiten naar huis te gaan. M is op de fiets. Ik pak de metro naar huis. In de metro kom ik de organisatie tegen, althans een paar Stewards en de persoon van de organisatie waar ik contact me had. We praten kort in de metro maar zij moeten er bij de eerstvolgende halte uit.

VERKLARING #51

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Op verzoek van de demonstrant is deze verklaring volledig zwartgelakt.

VERKLARING #52

Ik was samen met een vriend begonnen aan de mars en ongeveer een halve kilometer voordat we bij de Erasmusbrug kwamen liepen we tussen de anarchisten. Er hing een goede sfeer en iedereen gedroeg zich netjes. Totdat we ineens werden ingesloten door de politie. Ze wilden niet zeggen waarom dit was en we mochten ook niet weg, terwijl dit wel door meerdere mensen gevraagd is. Er kwam steeds meer politie om ons heen staan. Mensen raakten in paniek en schreven telefoonnummers van advocaten op hun arm. Iedereen was heel behulpzaam naar elkaar, ook de mensen die van de politie wel door mochten lopen. Na 20 tot 30 minuten kwam een groepje mensen van buitenaf met een houten huis op de politie af rennen, waarna de politie mensen ging slaan met wapenstokken. Ik ben zo ver mogelijk naar achter gelopen om bij het geweld uit de buurt te blijven. Ik stond toen naast een verhoging van ongeveer 1 m hoog. Ineens werd er vanaf de verhoging een man bovenop mij geduwd door de politie, waardoor we beide op de grond vielen. De vriend die bij me was kon ons gelukkig omhoog helpen, want dat had de politie waarschijnlijk niet gedaan. De man die bovenop me viel hoorde geloof ik niet eens bij het protest en hij zag er erg verward uit. Als ik niet op die plek had gestaan had het voor hem heel slecht af kunnen lopen. Na een tijdje wisselde ik een blik met een politieagente, die aan me kon zien dat ik me erg bang voelde. Ze zei dat we helaas in de verkeerde groep mensen stonden. Dit snapte ik niet goed, omdat iedereen gewoon rustig aan het lopen was voordat de politie ons in sloot. Na een paar minuten heeft diezelfde agente mij en mijn vriend uit de groep gehaald, zodat we weg konden. Er werd ook een ander groepje van 3 mensen vrijgelaten. Nadat we weg mochten zijn we nog bij de rest blijven staan totdat de anarchisten afgevoerd werden met de tram. De rest van de avond en een paar dagen na het protest voelde ik me nog gestresst en geschrokken.

VERKLARING #53

Over het geweld op de brug is waarschijnlijk genoeg verteld, over hoe zij die achteraan stonden via Twitter meekregen wat er gebeurde, **we met zijn allen gingen zitten en er opeens romeos de menigte in gerend kwamen en de ME begon te slaan.** Ik ben niet geslagen omdat ik gelukkig net daarvoor op stond, iemand had de romeos namelijk gespot. **Helaas waren er maar enkele mensen die het hoorden, en werden die mensen slachtoffer van het excessieve geweld.** **Er gebeurde niets. Wij deden niets. En toch gingen ze slaan.** Bij aankomst op het Afrikaanderplein, ik kwam via achter, zag ik al meer dan een handvol busjes staan. Ik vroeg me af of er al iets gebeurt was, maar had al zo **het gevoel dat het puur machtsvertoon was.** Er gingen na de demonstratie zelfs verhalen rond dat er feen toestemming geweest zou zijn om verder dan de brug te lopen, dit is natuurlijk onzin. Hetgeen wat ik graag wilde vertellen gaat over een meneer in een lange beige jas, die ontvoerd werd (zo noem ik het) door de politie terwijl de mars na uren doorgezet werd richting Blaak. Deze man schreeuwde op de brug naar de politie, met of ze hiervoor hun opleiding gedaan hadden, om vredige burgers in elkaar te slaan. Uit wanhoop schreeuwde hij nadat mensen aangevallen werden. Ook vroeg hij of die “klootzakken” (de politie) blij waren met zichzelf. Hij liep voor me tijdens de Mars over de coolsingel. En opeens zie ik in mijn ooghoeken 5 mannen op ons afgerend komen. Ik dacht eerst dat ze ons probeerden te waarschuwen voor politie, die constant met busjes en cameras mee liepen, maar nee. Het was de politie zelf. Ze grepen hem vast en sleepten hem mee de bus in. **Agenten in burger waren het, die zo bijna onopgemerkt een demonstrant die daarvoor beroep deed op hun menselijkheid zonder uitleg en met geweld meenamen.** De man zelf leek teveel in shock te zijn van wat er gebeurde om iets te kunnen doen. Maar het feit dat de politie je zomaar mee kan nemen, van de straat kan plukken en in een busje kan gooien is enorm verontrustend.

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]